

เปิดตำนานเงือกสุดสยอง กับเรื่องเล่าจากท้องทะเล
เทพธิดาแห่งน่านน้ำไทย
นางเงือกที่ปรากฏในวรรณคดี และในพุทธกาล ฤา จะมีจริง

Mermaid

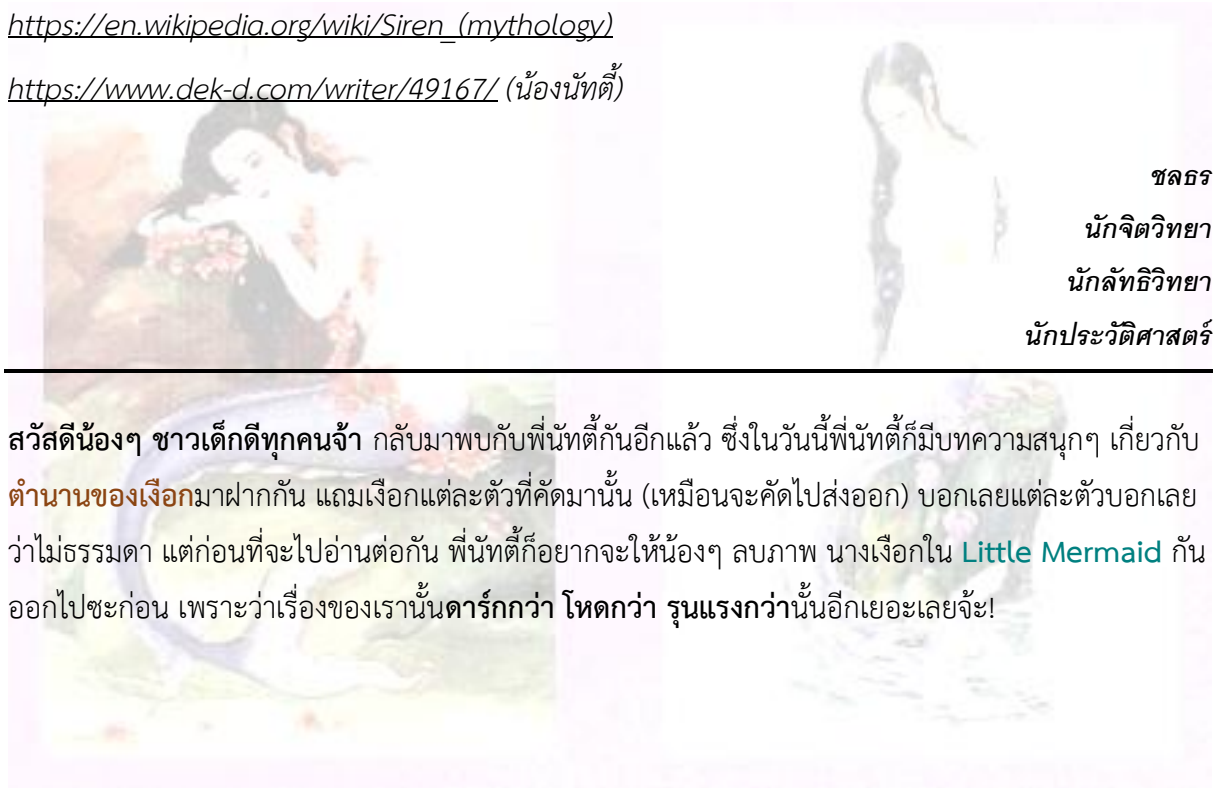
ขอบคุณที่มาดีๆ จาก

<https://www.ranker.com/list/disturbing-mermaid-mythology/>

<http://yokai.com/nureonna/>

[https://en.wikipedia.org/wiki/Siren_\(mythology\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Siren_(mythology))

<https://www.dek-d.com/writer/49167/> (น้องนัทตี้)

ชลธร
นักจิตวิทยา
นักลัทธิวิทยา
นักประวัติศาสตร์

สวัสดีน้องๆ ชาวเด็กดีทุกคนจ้า กลับมาพบกับพื้นที่ดีกันอีกแล้ว ซึ่งในวันนี้พื้นที่ดีก็มีบทความสนุกๆ เกี่ยวกับ **ตำนานของเงือก** มาฝากกัน แถมเงือกแต่ละตัวที่คิดมานั้น (เหมือนจะคิดไปส่งออก) บอกเลยแต่ละตัวบอกเลย ว่าไม่ธรรมดา แต่ก่อนที่จะไปอ่านต่อกัน พื้นที่ดีก็อยากจะให้น้องๆ สบภาพ นางเงือกใน **Little Mermaid** กัน ออกไปซะก่อน เพราะว่าเรื่องของเราที่นั่นดาร์กกว่า โหดกว่า รุนแรงกว่านั้นอีกเยอะเลยจ้ะ!

มีใครเคยฝันว่าอยากจะเป็น**เงือก**กันบ้างหรือเปล่าจ๊ะ เป็นเงือกที่ใช้เวลาในแต่ละวันไปกับการว่ายน้ำ แหวกว่ายไปกับฝูงปลา หรือดำดิ่งลงไปใต้มหาสมุทร ถ้าน้องๆ กำลังฝันกันอยู่อย่างนั้น พี่นัทดีขอให้น้องๆ ทุกคน**ตั้งสติ** กลับมาากันก่อน อย่าไปเชื่อเทพนิยายเพื่อฝันที่เคยดูกันให้มาก เพราะความจริงแล้วเงือกควรจะเป็น**สัตว์ประหลาด**ที่อยู่ในหนังสือของขวัญมากกว่า เพราะพวกมันมีเครื่องมือที่สามารถ**ทำร้าย**เราได้ถึงตาย และยิ่งไปกว่านั้นพวกมันสามารถดลบันดาลให้เกิดพายุ แถม**เสียงกริตรี้อง**อันโหยหวนก็สามารถฆ่าเราได้โน้ในพริบตา! ในประเทศไทย

<https://www.youtube.com/watch?v=0O71WDr8WfY>

<https://www.youtube.com/watch?v=hkFCOJqnVK0>

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81>

<https://www.akerufed.com/lifestyle/mermaid-jobs>

<https://dict.longdo.com/search/mermaid>

<https://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-lexitron/mermaid>

<https://dictionary.sanook.com/search/%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81>

<https://แปลไทยเป็นอังกฤษ.com/12978->

<https://แปลไทยเป็นอังกฤษ.com/12978-%E0%B8%84%E0%B8%B3%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2->

<https://แปลไทยเป็นอังกฤษ.com/12978-%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81->

<https://www.bangkokpost.com/learning/meaning/mermaid>

พัตโปก

วันนี้ 20 กุมภาพันธ์ ตรงกับวันเสาร์ ผมนั่งลิสต์รายการที่ผมจะต้องกราบเรียนถามพระอาจารย์หลวงพ่อน้อย วัดโพธิ์ทัยมณี จ.เพชรบุรี ถึงในสิ่งที่ผมจะอาราธนาขอให้ท่านแสดงธรรมให้เหล่า "เทพยดาเหล็กไหล" ฟังธรรมที่วัดโพธิ์ทัยมณีในวันสำคัญวันมาฆบูชาวันที่ 22 กุมภาพันธ์ที่จะถึงนี้ ก่อนที่ผมจะนำวัตถุธาตุเหล็กไหลอันศักดิ์สิทธิ์ไปหลอมเทเข้าหุ่่นพระกริ่งต่อไป อนึ่ง

"ผมได้อัญเชิญเหล็กไหลเพื่อสร้างพระกริ่ง
ในกาลนี้มีน้ำหนักรวมกันเท่ากับ 9 กิโลกรัม"

ถือว่ามากพอสมควร

วันมาฆบูชาเป็นวันสำคัญในครั้นพุทธกาล เป็นวันที่พระพุทธรูปเจ้าทรงแสดง "โอวาทปาฏิโมกข์" แก่พระสงฆ์เป็นครั้งแรก หลังจากพระองค์ได้ตรัสรู้มาแล้วเป็นเวลา 9 เดือน เนื้อหาหลักๆที่พระพุทธเจ้าของเราทรงแสดงคือ

"ทำความดี ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้บริสุทธิ์"

ทั้งนี้ในวันมาฆบูชาได้เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้นพร้อม ๆ กัน ถึง 4 อย่างคือ

1. ตรงกับวันเพ็ญ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ซึ่ง
พระจันทร์เสวยมาฆฤกษ์

2. มีพระสงฆ์จำนวน 1,250 รูป มาประชุมพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมาย ที่วัดเวฬุวัน เมืองราชคฤห์ แคว้นมคธ เพื่อ
สักการะพระพุทธรูปเจ้า

3. พระสงฆ์ที่มาประชุมทั้งหมดล้วนแต่เป็นพระอรหันต์ ผู้ได้อภิญญา 6

4. พระสงฆ์ทั้งหมดได้รับการอุปสมบทวชิชโดยตรงจากพระพุทธเจ้า ที่เรียกว่า "เอหิภิกขุอุปสัมปทา"

วันมาฆบูชาจึงถือว่าเป็นวันพระธรรม

วันวิสาขบูชาถือว่าเป็นวันพระพุทธ

ส่วนวันอาสาฬหบูชา เป็นวันพระสงฆ์

แต่เดิมผมตั้งใจจะเทหล่อพระกริ่งในวันมาฆบูชานี้ เพราะเป็นวันสำคัญตรงกับวันจันทร์ ที่โบราณเรียกจันทร์ซ้อนจันทร์

"วันจันทร์ซ้อนพระจันทร์เต็มดวง"

แต่แล้วด้วยข้อมูลทางเทคนิคถึงขั้นตอนการเดินงานการเตรียมวัตถุธาตุเหล็กไหล การหาช่างทำหุ่นพระกริ่ง การหาโรงหล่อ มีความละเอียดอ่อนสูงในการสร้างพระกริ่ง จึงทำให้แผนงานเสร็จไม่ทันเทหล่อพระกริ่งในวันสำคัญวันมาฆบูชา ปริมาณเหล็กไหลที่ผมอัญเชิญมาในครั้งนีถือว่ามากที่สุดแล้วตามกำลังที่ผมตั้งใจทำเพื่อสมทบทุนเริ่มต้นในการสร้างระบบโซลาเซลล์ติดตั้งบนหลังคาวัดโพธิ์ทัยมณีในครั้งนี้

ย้อนกลับไปข้อมูลตอนต้นที่ผมเขียนถึงเรื่องที่น่าอัศจรรย์ธาตุเหล็กไหลอัญเชิญเทวดามาฟังธรรมกับหลวงพ่อกแล้ว ก็ยังมีเรื่องที่ผมจะกราบเล่าให้องค์หลวงพ่อน้อยฟังถึงเรื่องเทพยดานาคานาคราขมาประทับรอยไว้ที่รถเก๋งของผมสีดำ ซึ่งทุกท่านสามารถอ่านเรื่องราวได้ที่เฟซบุ๊กในเรื่องที่แล้วคือ การปรับพื้นฐานดวงชะตา จะเห็นภาพที่ผมลงประกอบเนื้อเรื่องไว้ ผมอยากให้องค์หลวงพ่อน้อยดูตาในให้ผมว่าองค์เทพยดานาคาที่มาฟังผมสวดมนต์ยามเที่ยงคืนครั้งนั้นผมจะต้องทำอะไรเพิ่มเติมอีกไหมเพื่อให้เหล่าเทพยดานาคาได้อनुโมทนา

บุญสูงสุด เพราะหลังจากที่เขามาประทับแล้ว เขาได้มาอีก
ครั้งหนึ่งของวันถัดไป(ขอผ่าน)

พูดถึงพญานาคราชแล้วทำให้ผมนึกถึงองค์หลวงปู่กวน
วัดตะเคียนทอง ตอนที่ท่านใช้ตาในเห็นบึงแก่นนครอันกว้าง
ใหญ่เมืองขอนแก่น มีวังบาดาลเป็นที่อยู่ของนางเงือก
บางคนเรียกวังพญานาค แต่จริงๆแล้วพญานาคกับนาง
เงือกเป็นคนละชนิดคนละประเภทกันเลย

พญานาคเป็นสัตว์กึ่งเทพ

ส่วน

นางเงือกเป็นอสุรกายที่ร้ายมาก เปรตที่ว่าร้ายบางจำพวก
ยังยอมรับผลบุญที่อุทิศให้ แต่นางเงือกเป็นอสุรกายที่
อาศัยอยู่ในโลกมนุษย์ พวกนี้อุทิศบุญให้เขาก็ไม่รับ และไม่
ปรากฏอยู่ในบันทึกตำราพระคัมภีร์ใดๆ มีแต่องค์หลวงปู่
กวนผู้สำเร็จวิปัสสนาญาณและพระป่าหลวงปู่มั่นพระลูก
ศิษย์หลวงปู่มั่นเท่านั้นที่จะเห็นด้วยตาใน หากบ้านใครตก
หรือสร้างบ้านอยู่บนตำแหน่งที่นางเงือกอยู่ ถือว่าร้ายนัก

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมจะเรียนให้องค์หลวงพ่อน้อยท่านทราบ
คือเรื่องแบบหุ่นพระกริ่งที่กำลังตกแต่งยังไม่แล้วเสร็จ
ช่างใช้เวลาแก้หุ่นแก้แบบไปแล้วเกือบ1เดือน เพราะ
ต้องใช้ช่างทำหุ่นพระกริ่งถึงสองคน ก็เป็นเรื่อง
ที่แปลกเหมือนกันกับอุปสรรคที่เกิดขึ้น จึงทำให้การ
ทำหุ่นด้วยแม่พิมพ์ตัวจริงไม่เกิดขึ้น ผมก็จะได้
ไปเล่าให้องค์หลวงพ่อน้อยฟัง

อนึ่งงานนี้จะไม่คืบหน้าหากปราศจากคุณครูพเยาว์
เกตานนท์ ผมต้องขออนุญาตเอ่ยชื่อท่านมา
ณ.โอกาสนี้ ท่านเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ที่เมืองฉะเชิงเทรา ท่านเป็นผู้รอบรู้ในแวดวงเหล็กไหล
และรู้จักพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลายองค์ จึงทำให้ผม

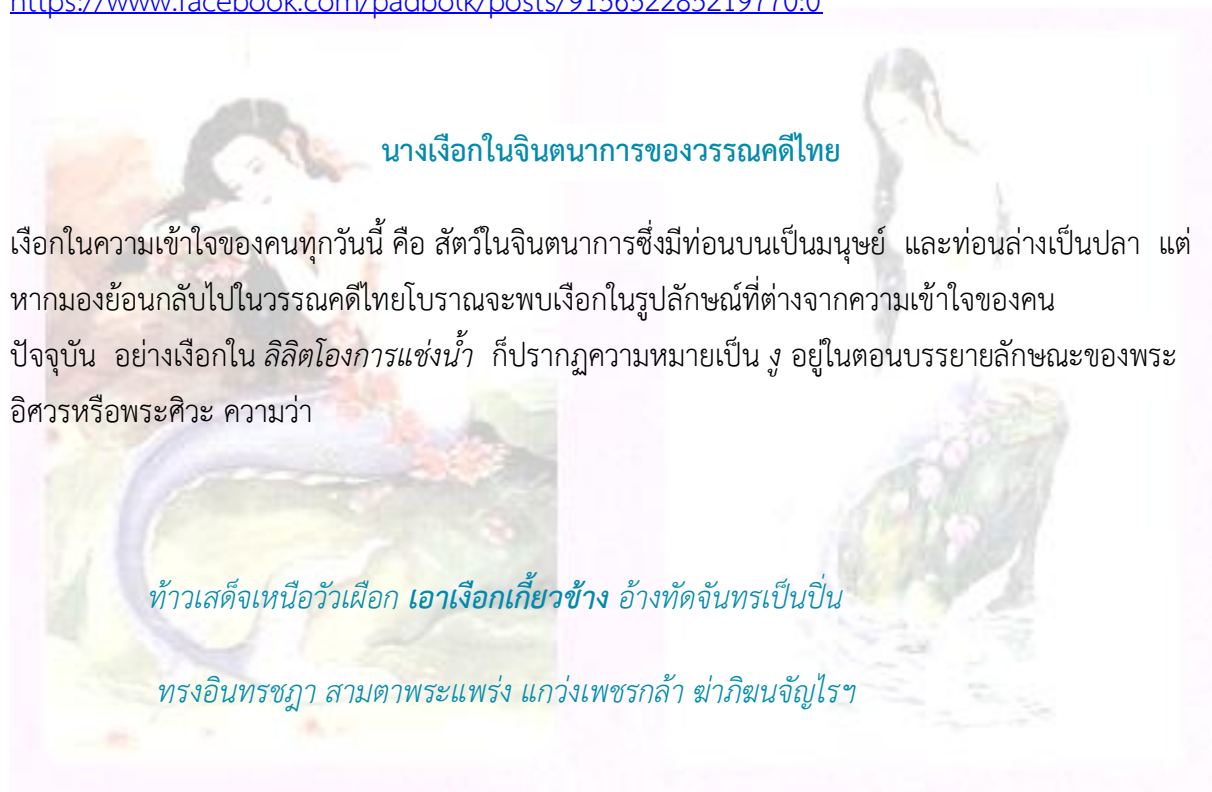

สามารถทำงานได้คล่องขึ้น จึงขอขอบพระคุณคุณ
ครูเพียวมา ณ.ที่นี้

แล้วพบกันต่อในวาระถัดไปนะครับ จะเป็นเรื่องอื่นไปไม่ได้
นั่นคือ ผมจะมาเล่ารายละเอียดเรื่องการร่วมบุญพระกริ่ง
ร่วมกัน และปฏิบัติหลวงพ่อน้อย วัดโพธิ์ทัยมณี

สวัสดีครับ
หนู่ย รัตฐณู

<https://www.facebook.com/padbolk/posts/915652285219770:0>

พระอิศวรรทรงโคสุภราช (อ้วเผือก) เป็นพาหนะ และคล้องสังวาลด้วยงูเป็น ๆ ดังนั้น *เอาเงือกเกี่ยวข้าง* ในที่นี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าเงือกและงูต่างก็มีความหมายเดียวกัน

หลังจากนั้นก็มีการปรากฏใน *ลิลิตพระลอ* ตอนที่นางรินนางโรยไปหาปู่เจ้าสมิงพรายและต้องผ่านป่าที่มีแต่สัตว์ร้าย พวกนางจึงตระหนกตกใจ ดังมีเนื้อความว่า

เอ็นดูสองนางตกใจกลัว รรวหัวกลั่น ลั่นททิกททาว

สรวตามหอมผะผัว เห็นแนวน้ำบางบึง ชรทิ้งธารห้วยหนอง

จระเข้มองแฝงฝั่ง สรพรั่งหัวขึ้นชวกไขว่ ช่างน้ำไล่แทงเงา
เงือกเอาคนใต้น้ำ กล่าวดากระเลือก กระเกลือกกลอกตากกลม ผมกระหวัดจำตาย

จากบทประพันธ์พบว่าเงือกในที่นี้อาจจะไม่ใช่งูอย่างที่ปรากฏในโครงการแข่งน้ำ ทว่าดูคล้าย ผีน้ำชนิดหนึ่ง มีผมยาว และชอบเอาผมรัดคอคนให้ตายแล้วลากลงไปใต้น้ำ

กระทั่งสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เงือกก็ปรากฏกายอีกครั้งในบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง รามเกียรติ์ คือ นางสุพรรณมัจฉา เป็นลูกสาวทศกัณฐ์กับนางปลา จึงมีลักษณะร่างกายเป็นครึ่งคนครึ่งปลา ต่อมาจึงได้สมรักกับหนุมาน และมีลูกด้วยกันเป็นลิงมีหางเป็นปลาชื่อว่า มัจฉานู นางสุพรรณมัจฉามีลักษณะที่ใกล้เคียงกับเงือกในทัศนคติของคนปัจจุบันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม นางก็เป็นเงือกโดยเอกเทศ กล่าวคือ เป็นเงือกเพียงตัวเดียวที่มีอยู่ในเรื่อง เพราะมีกำเนิดมาจากการสมพาสข้ามเผ่าพันธุ์ระหว่างยักษ์กับปลา ไม่ได้เป็นเงือกที่มีเผ่าพันธุ์เป็นของตนเองอย่างนางเงือกในนิทานคำกลอนเรื่องพระอภัยมณี

เงือกในพระอภัยมณีนั้นอาศัยอยู่ในทะเลลึก เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งปลา ครั้นมีเรืออัปปาง พวกนางเงือกก็ไปอุดหนุนขุมมาเป็นคู่ ทำให้ลูกหลานเงือกต่างรู้ภาษามนุษย์ รวมถึงเงือกพ่อเงือกแม่และนางเงือกของพระอภัยมณีก็รู้เช่นกัน สันสมุทเองยังพิศวงกับรูปลักษณ์ของตัวเงือก ดังปรากฏในบทประพันธ์ ความว่า

เห็นฝูงเงือกเกลือกกลิ้งมากกลางชล

คิดว่าคนมีหางเหมือนอย่างปลา

ครั้นถามไถ่ไม่พูดก็โผนจับ

ตูกลอกกลับกลางน้ำปล้ำมัจฉา

ครั้นจับได้ให้ระวางแคลงวิญญูณ์

เช่นนี้ปลาหรืออะไรจะใคร่รู้

อุศกระซากลากหางขึ้นกลางหาด

แลประหลาดลักษณะมีตาหู

จะเอาไปให้พระบิดาดู

แล้วลากลู่เข้าไปในถ้ำด้วยกำลัง

จะเห็นว่าเงือกของสุนทรภู่มีความเป็นสากล และสอดคล้องกับเงือกในทัศนะของชาวตะวันตกอย่างมาก โดยเฉพาะเงือกที่มีชื่อเสียงซึ่งปรากฏในนิทานเรื่อง [The Little Mermaid](#) ของ ฮันท์ คริสเตียน แอนเดอร์สัน นักเขียนชาวเดนมาร์ก ก็มีตัวละครเอกเป็นครึ่งคนครึ่งปลา รูปร่างหน้าตาเหมือนนางเงือกในพระอภัยมณีอย่างชัดเจน

นางเงือก

เงือก เป็น**อมนุษย์**ชนิดหนึ่งตามความเชื่อนิยายปรัมปราเกี่ยวกับน้ำ โดยเป็นจินตนาการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ โดยมากจะเล่ากันว่าเงือกนั้นเป็นสัตว์ครึ่งมนุษย์ มีส่วนครึ่งท่อนบนเป็นคน ส่วนครึ่งท่อนล่างเป็นปลา ในหลายประเทศทั่วโลก มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับตำนานเงือกมากมาย

ความเชื่อในเรื่องดังกล่าว บางคนเสนอว่า บางทีอาจเป็นเพราะผู้คนในสมัยโบราณเข้าใจผิด คิดว่า**พะยูน** คือเงือกก็เป็นได้

เงือกในประเทศไทย

เงือกในประเทศไทย ถูกกล่าวขานมาตั้งแต่สมัยอดีต ผ่านเรื่องราวต่างๆ มากมาย แต่เป็นเงือกที่ได้รับความนิยมและกล่าวขวัญกันมากที่สุดก็คือ เงือกในวรรณคดีของ **สุนทรภู่** เรื่อง **พระอภัยมณี** ที่นางเงือก (เงือกสาว) และเงือกตายาย ช่วยพา**พระอภัยมณี**หนีจาก **ผีเสื้อสมุทร**ได้จนสำเร็จ และนางเงือกได้เป็นชายาของพระอภัยมณี จนมีโอรสด้วยกัน 1 องค์ ชื่อว่า **สุดสาคร**

ในภาษาไทยโบราณ รวมทั้งในวรรณคดีสมัยอยุธยา ถึงรัตนโกสินทร์ มีคำว่า เงือก มาแล้ว แต่มีความหมายแตกต่างกันไป พอจะสรุปได้ดังนี้

- งู : คำว่าเงือกในภาษาไทยโบราณ และภาษาตระกูลไตบางถิ่นนั้น มักจะหมายถึง งู ดังปรากฏใน**ลิลิตโองการแช่งน้ำ** ที่ว่า “ท้าวเสด็จเหนียวัวเผือก เอาเงือกเกี่ยวข้าง อ่างทัดจันทร์เป็นปิ่น” นั่นคือ เอาจูมาพันรอบกาย, “เสียงเงือกงูว่าง ขึ้นลง” หมายถึง เสียงงู เหล่านี้เป็นภาษาเก่าที่ไม่ปรากฏแล้วในปัจจุบัน
- สัตว์ร้าย จำพวกผี หรือปีศาจ : ปรากฏใน**ลิลิตพระลอ** วรรณกรรมสมัยอยุธยาเช่นกัน
- สัตว์ครึ่งคนครึ่งปลา : เชื่อกันว่าเงือกในลักษณะนี้ปรากฏครั้งแรกในวรรณคดีพระอภัยมณีดังกล่าวมาข้างต้น แต่อาจมีค้นเค้าจากเรื่องอื่นก็เป็นได้
- มังกร คนไทบางกลุ่มในประเทศจีนและเวียดนาม จะเรียกมังกรว่า “เงือก” เช่น ไทปายี ไทเมือง และกะเปี้ยว ในเวียดนาม

ลักษณะของเงือกที่พบในไทยตามเรื่องเล่าพื้นบ้าน

- ใบหน้าขนาดเท่า**บนน้ำอ้อย**
- มีหัวและกระจุกสีทองถ้าใครได้ครอบครองสามารถที่จะเข้าฝันทางคืนได้
- มีเสียงไพเราะทำให้เดินตกน้ำได้ (เป็นเพียงความเชื่อ เพราะเป็น**ภูตโลบาย**ไม่ให้เด็กเดินไปมาบริเวณทำน้ำ)

ขอบคุณที่มา :<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%80>

นางเงือกของสุนทรภู่

นางเงือกในเรื่องพระอภัยมณี อาศัยอยู่ในทะเลลึก เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งปลา ครั้นมีเรือ

อับปาง พวกนางเงือกก็ไปอุ้มมนุษย์มาเป็นคู่ ทำให้ลูกหลานเงือกต่างรู้ภาษามนุษย์ รวมถึงเงือกพ่อเงือกแม่ และนางเงือกของพระอภัยมณีก็รู้เช่นกัน สินสมุทรเองยังพิศวงกับรูปลักษณ์ของตัวเงือก ดังปรากฏในบทประพันธ์

ความว่าเห็นฝูงเงือกเกลือกกลิ้งมากกลางชล คิดว่าคนมีหางเหมือนอย่างปลา ครั้นถามไถ่ไม่พูดก็โผนจับ ตุ๊กตอกลับกลางน้ำปล้ำมัจฉา ครั้นจับได้ให้ระแวงแคลงวิญญูณ์ เช่นนี้ปลาหรืออะไรจะใคร่รู้ ฤๅครุชากลากหางขึ้นกลางหาด แลประหลาดลักษณะมีตาหู จะเอาไปให้พระบิดา ดูแล้วลากลู่เข้าไปในถ้ำด้วยกาลัง

จะเห็นว่าเงือกของสุนทรภู่ที่มีความเป็นสากล และสอดคล้องกับเงือกในทัศนะของชาวตะวันตกอย่างมาก โดยเฉพาะเงือกที่มีชื่อเสียงซึ่งปรากฏในนิทานเรื่อง The Little Mermaid ของ ฮันท์ คริสเตียน แอนเดอร์สัน นักเขียนชาวเดนมาร์ก ก็มีตัวละครเอกเป็นครึ่งคนครึ่งปลา รูปร่างหน้าตาเหมือนนางเงือกในพระอภัยมณีอย่างชัดเจน นักวิชาการบางกระแสกล่าวว่า สุนทรภู่ได้แรงบันดาลใจในการสร้างตัวละครนางเงือกมาจากการติดต่อพูดคุยกับพวกตะวันตกที่มาค้าขายกับประเทศสยามในขณะนั้น ซึ่งหากดูตามประวัติแล้ว วังหลังที่สุนทรภู่เคยอาศัยก็อยู่ในบริเวณที่มีการติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติ แต่กระนั้นก็น่าคิดว่านางสุพรรณมัจฉาในรามเกียรติ์ก็อาจเป็นแรงบันดาลใจของสุนทรภู่ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ที่มาของนางสุพรรณมัจฉาในรามเกียรติ์นั้นยังคงเป็นปริศนา เพราะเมื่อเทียบกับรามายณะของอินเดียแล้ว ก็ไม่พบว่ามีเงือกอย่างสุพรรณมัจฉา ปรากฏอยู่นอกจากนี้ยังมีข้อคิดเห็นส่วนหนึ่งที่เชื่อว่านางเงือกของสุนทรภู่มีต้นเค้า มาจาก ปลาพะยูน เพราะบรรดาชาวเรือในอดีตต่างก็เคยคิดว่าปลาชนิดนี้เป็นเงือกเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสุนทรภู่จะได้ต้นแบบนางเงือกมาจากที่ใด หรือจะเป็นจินตนาการสร้างสรรค์ของสุนทรภู่เองทั้งหมดก็ตามที แต่เมื่อใดก็ตามที่พูดถึงเงือก เราก็มักจะนึกถึงนางเงือกที่มีรูปลักษณ์อย่างในพระอภัยมณีหรือ The Little Mermaid เสมอแม้จะปรากฏเรื่องราวของนางสุพรรณมัจฉาอยู่ก่อนแล้ว แต่ก็ไม่ได้ชัดเจนอยู่ในความคิดคำนึงของคนไทย อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า สุนทรภู่ได้สถาปนาภาพนางเงือกไทยในแบบสากลอย่างที่รู้จักกันจนถึงทุกวันนี้

หากจะเทียบกับผู้หญิงคนอื่นๆ ที่มาเกี่ยวพันกับพระอภัยมณีแล้ว นางเงือกดู จะมีเสน่ห์น้อยกว่านางอื่น ๆ และยอมยกใจให้พระอภัยมณีเพราะคหาหวานหวานล่อมอย่างพี่ชายถนัด อย่างไรก็ตามความรักของนางเงือกนั้นอาจถือได้ว่าเป็น รักสนองคุณ เพราะพระอภัยมณีนั้นมีบุญคุณที่ไม่ทำร้ายพ่อเงือกเมื่อคราวพบกันที่ถ้ำนางผีเสื้อสมุทร ในครั้งนั้นพ่อเงือกได้ปฏิญาณว่าจะป็นข้ารับใช้พระอภัยมณีจนสิ้นชีวิต พ่อเงือกในเรื่องพระอภัยมณี แรกทีเดียวก็คิดว่าตนต้องตายอย่างแน่นอนเพราะถูกลูกยักษ์อย่างสินสมุทรจับตัวมา แต่เมื่อได้พบพระอภัยมณีซึ่งสัญญาว่าจะปล่อยตนกลับไป ก็เท่ากับว่าพระอภัยมณีได้ช่วยชีวิตตนไว้ จึงสมควรแล้วที่พ่อเงือกจะยอมตัวเป็นข้าแก่พระอภัยมณี นอกจากนั้น นางเงือกยังต้องรับภาระตกทอดในการรับใช้พระอภัยมณีแทนพ่อกับแม่ที่จากไป นางเงือกจึงไม่ค่อยมีปากเสียงกับพระอภัยมณีเท่าใดนัก หน้าทีหลักคือดูแลลูกอย่าง สุดสาคร จนเติบโตใหญ่และได้ไปออกรบช่วยพ่อในเวลาต่อมา บทบาทของนางเงือกนำเสนอไม่น้อยเมื่อมอง

ด้วยสายตาของคนปัจจุบัน เพราะเมื่อจากเกาะแก้วพิสดารไปแล้ว พระอภัยมณีก็ไม่เคยกลับมารับนางตามสัญญา จะแวะมาเยี่ยมบ้างก็ตอนท้ายเรื่อง ความสุขของนางยังพอมืออยู่บ้างเมื่อตอนหลังพระอินทร์เห็นใจช่วยตัดหางปลาและ ให้นางมีขาอย่างมนุษย์ และสุดท้ายก็รับไปอยู่เมืองลังกากับลูก ๆ หลาน ๆ ด้วยกันอย่างมีความสุข

(ขอบคุณแหล่งที่มาข้อมูล :nokbindeaw.spaces.live.com/Blog/cns!F70D387225D80489!716.entry)

(นางสาวเพ็ชรดา เพ็ชรรัตน์)

หัวหน้างานบริการสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

ที่มา : [https://www.google.com/search?client=firefox-](https://www.google.com/search?client=firefox-b&biw=1366&bih=631&ei=6TrvWs_VMofWvgSdKJqoBw&q=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&gs_l=psy-ab.3...8218.16622.0.16954.24.22.2.0.0.132.2250.12j10.22.0....0...1.1.64.psy-ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk)

[b&biw=1366&bih=631&ei=6TrvWs_VMofWvgSdKJqoBw&q=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&gs_l=psy-](https://www.google.com/search?client=firefox-b&biw=1366&bih=631&ei=6TrvWs_VMofWvgSdKJqoBw&q=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&gs_l=psy-ab.3...8218.16622.0.16954.24.22.2.0.0.132.2250.12j10.22.0....0...1.1.64.psy-ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk)

[ab.3...8218.16622.0.16954.24.22.2.0.0.132.2250.12j10.22.0....0...1.1.64.psy-](https://www.google.com/search?client=firefox-b&biw=1366&bih=631&ei=6TrvWs_VMofWvgSdKJqoBw&q=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&gs_l=psy-ab.3...8218.16622.0.16954.24.22.2.0.0.132.2250.12j10.22.0....0...1.1.64.psy-ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk)

[ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk">ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk](https://www.google.com/search?client=firefox-b&biw=1366&bih=631&ei=6TrvWs_VMofWvgSdKJqoBw&q=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&oq=%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5&gs_l=psy-ab.3...8218.16622.0.16954.24.22.2.0.0.132.2250.12j10.22.0....0...1.1.64.psy-ab..0.11.1096...0j0i131k1j35i39k1j0i67k1j0i10k1j0i13k1j0i13i30k1.0.31_EjfKo9pk)

4+1 นางในวรรณคดีไทย

ที่พัวพันกับสัตว์!!

สวัสดีค่ะชาวเด็กดีทุกคน กลับมาพบกับเพื่อนอีกแล้ว และวันนี้เพื่อนก็ไม่ลืมจะนำเรื่องที่น่าสนใจจากวรรณคดีไทยที่เราคุ้นเคยมาฝากทุกคนเช่นเคย ในวันนี้เราจะพุดกันในเรื่อง **4 +1นางในวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสัตว์** ค่ะ โอ้โฮ เห็นแค่หัวข้อเรื่อง เพื่อนก็เริ่มอยากจะรู้แล้วว่าเรื่องราวของแต่ละคนจะสร้างสรรค์และแฟนตาซีขนาดไหน เพราะฉะนั้น พวกเราอย่ารอช้ารีบไปอ่านกันเลยดีกว่า เย้ๆ

คนแรก นางเงือก : ปลา

นางเงือก เป็นอมมุขย์ชนิดหนึ่งที่ครึ่งบนเป็นคนแต่ครึ่งล่างเป็นหางปลาแทน และในวรรณคดีไทยของเราได้กล่าวถึงนางเงือกอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนางสุพรรณมัจฉา (คนนี้ที่เพื่อนไม่แน่ใจว่าคนอื่นนับเป็นเงือกกันไหม แต่ที่เพื่อนนับนะคะ แม้ว่าครึ่งบนนางเป็นยักษ์ แต่ครึ่งล่างก็เป็นปลา นางสุพรรณมัจฉาเป็นเงือกสาวที่สวยงาม ขนาดหนุมานพบเข้ายังเกี่ยวพาราสีจนได้เสียกันและมีลูกชื่อกันชื่อมัจฉานู) และนางเงือกที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดสงขลา แต่วันนี้ นางเงือกสาวที่เพื่อนเลือกมาพูดถึง คือพระนางจันทวดีพันปีหลวง หรือพระมารดาของสุตสาครนั่นเองค่ะ

นางจันทวดีพันปีหลวง หรือนางเงือกแม่ของสุตสาคร ผู้ที่ช่วยพระอภัยมณีหลบหนีจากถ้ำที่นางยักษ์ขังไว้ และพาไปถึงเกาะแก้วพิศดาร ด้วยความที่นางเป็นเงือกที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม และความเจ้าชู้ของพระอภัยมณี ทำให้ทั้งสองคนได้เสียกันที่สุดในที่สุด และมีบุตรร่วมกันหนึ่งคนคือ สุตสาคร แต่ชีวิตของนางเงือกนั้นไม่ได้สวยงามอย่างที่คาดคิด เพราะนางต้องจากลาไปกับทั้งพระอภัยมณีและสุตสาคร และต้องรอคอยอยู่นานกว่าจะได้พบกันอีกครั้ง ทว่าครั้งนี้พระอภัยมณีได้บวชเป็นฤๅษี ทั้งยังสั่งสอนนางให้รักษาศีลห้าอีกด้วย ส่วนสุตสาคร ลูกชายของนาง ณ เวลานั้น ได้ขึ้นครองเมืองลังกาแล้ว และดีต่อพระมารดามาก

และด้วยความที่นางเป็นคนดี รักษาศีลห้าอย่างเคร่งครัด พระอินทร์จึงเมตตาสงสาร และลงมาตัดหางให้นางได้กลายเป็นมนุษย์เต็มตัว สุดท้ายแล้วชีวิตของนางเงือกผู้นี้ก็ได้พบเจอความสุขเพราะได้อยู่กับลูกของตนพร้อมทั้งลูกหลาน และได้รับการแต่งตั้งให้เป็น "พระนางจันทวดีพันปีหลวง" นั่นเองค่ะ

แต่นางเงือกนั้นไม่ได้มีแต่ในวรรณคดีของไทยอย่างเดียว ในวรรณกรรมของต่างประเทศก็มีความเชื่อเรื่องนางเงือกเหมือนกัน ทั้งจากนิทานกริมม์ชื่อดังที่ทางดิสนีย์ได้ทำมาเป็นการดูอย่าง The little mermaid หรือจากที่พบเห็นได้ตามตำนานเทพเจ้าของทางกรีกและโรมัน พี่อ่อนว่านางเงือก ก็เป็นตัวละครสากลที่ได้รับความนิยมมากๆ เหมือนกันนะคะ

คนที่สอง นางอุทัยเทวี : คางคก

นางอุทัยเทวี เป็นนางในวรรณคดีไทยอีกคนที่ถึงแม้จะรูปร่างหน้าตาสวยงาม แต่นางอาศัยอยู่ในคางคกคะทุกคน!! ใช่ค่ะ ทุกคนไม่ได้อ่านผิดแต่อย่างใด แต่นางอาศัยอยู่ในคางคกจริงๆ แต่ถ้าอยากรู้ว่าเพราะอะไรนางถึงไปอาศัยอยู่ในคางคก ต้องมาติดตามนะคะ

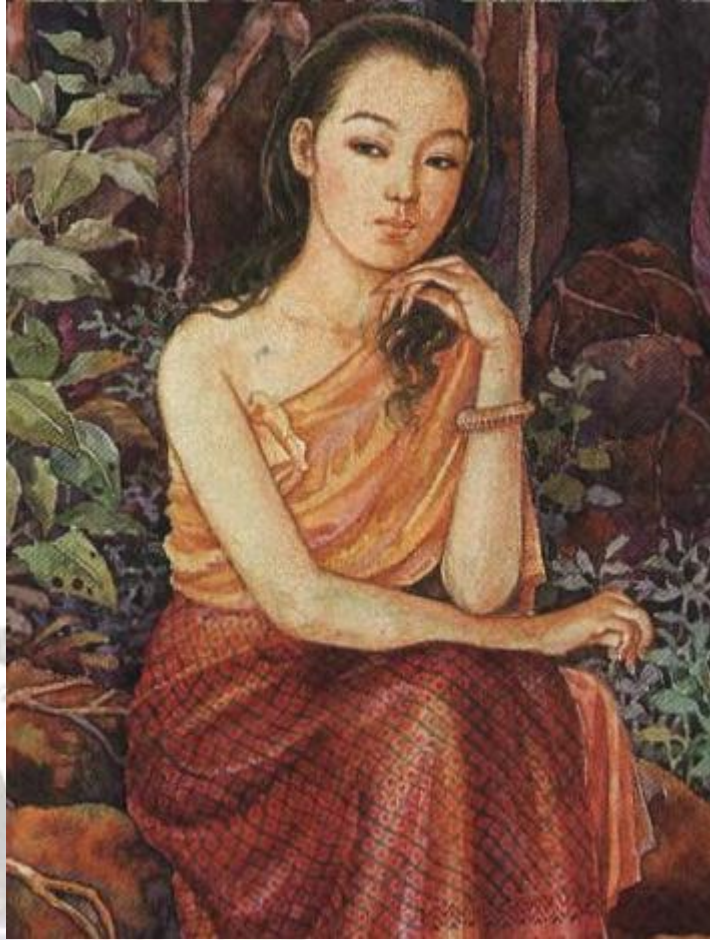
สาเหตุที่ทำให้นางอุทัยเทวีต้องไปอยู่ในคางคกเพราะว่าเมื่อตอนที่นางเกิด แม่ของนางซึ่งเป็นนาค ได้สำรอกนางออกมาเป็นไข่ แล้วบังเอิญมีคางคกตัวใหญ่มากินเข้าไป แต่ด้วยความที่ไข่ใบนั้นมีพิษพญานาคที่แม่ของนางคายไว้อยู่ด้วย ทำให้คางคกตัวนั้นตายคาที่ ประจวบเหมาะไข่ที่นางอุทัยเทวีอาศัยอยู่นั้นบังเอิญแตกพอดี เลยเข้าใจผิดคิดว่าตนเองนั้นเป็นลูกของคางคกตัวนั้น จึงอาศัยอยู่อย่างไม่มีกรังเกียด ต่อมามีตายายคู่หนึ่งบังเอิญ

ผ่านมาพบกับคางคกพูดได้จึงนำกลับไปเลี้ยง จนรู้ว่าข้างในคางคกตัวนั้นมีเด็กน้อยแสนน่ารักอยู่ และได้ตั้งชื่อว่าอุทัยเทวี

เรื่องราวของนางยังไม่จบแค่นั้นนะคะ แต่ยังมีเรื่องราวน่าสนใจอยู่อีกมากมาย ถ้าทุกคนอย่างทราบสามารถหาอ่านได้จาก วรรณคดีไทยเรื่อง “อุทัยเทวี” ได้เลยคะ พออ่านวรรณคดีเรื่องนี้จบ พี่อ่อนก็คิดถึงวรรณกรรมต่างชาติอย่างเรื่องเจ้าชายกบขึ้นมาเหมือนกันนะคะ แต่เนื้อเรื่องค่อนข้างจะแตกต่างกันคือ เรื่องของเจ้าชายกบนั้น เจ้าชายถูกแม่มดสาปให้กลายเป็นกบ และจะแก้คำสาปได้ก็ต่อเมื่อได้หยาดน้ำตาอันบริสุทธิ์และความรักความเมตตาขององค์หญิง (อีกนัยหนึ่งคือจุมพิต) แต่เจ้าหญิงคางคกของเรา (นางอุทัยเทวี) กลับเต็มใจที่จะอยู่ในร่างของคางคกตัวนั้นคะ แถมไม่ยอมออกจากร่างของคางคกอีกต่างหากทั้งๆ ที่ต่อกับยายก็ขอร้องให้นางออกมา (ที่ต่อกับยายทราบว่าเป็นเด็กผู้หญิงเพราะแอบดูตอนที่นางอุทัยเทวีใช้แหวนเสกข้าวปลาอาหารให้) เพราะนางคิดว่าคางคกตัวนั้นคือแม่ของนางนั่นเอง

คนที่สาม นางแก้วหน้าม้า : ม้า

นางแก้วหรือแก้วหน้าม้า นางเป็นลูกของชาวบ้านทั่วไป ชื่อของนางคือแก้ว แต่ความที่หน้าตาของนางคล้ายกับม้า จึงได้ชื่อเรียกว่าแก้วหน้าม้า อยู่มาวันหนึ่งนางบังเอิญเก็บว่าที่พระปิ่นทองทำตกได้ และยื่นข้อเสนอให้พระปิ่นทองเมื่อโตขึ้นต้องมาแต่งงานกับนาง พระปิ่นทองที่ตอนนั้นอายุได้ 15 ชันษาและเสียดายของเล่นจึงตอบตกลงไป ด้วยความที่นางแก้วหน้าม้าหน้าตาอัปลักษณ์มาก พระปิ่นทองจึงอดอดไม่ยอมทำตาม แต่พระนางนันทา (พระมารดา) เป็นผู้ที่มีความยุติธรรมมากจึงรับนางแก้วเข้ามาอยู่ในวังด้วย ท้าวภูวศลกับพระปิ่นทองที่ไม่ชอบนางแก้วอยู่แล้วจึงออกอุบาย ให้นางแก้วไปตัดเขาพระสุเมรมาตั้งในเมืองให้ได้ภายในเจ็ดวัน ไม่เช่นนั้นจะประหารชีวิต แต่ถ้าทำได้จะจัดงานอภิเษกให้นางกับพระปิ่นทอง ในขณะที่นางแก้วได้เดินทางออกไปค้นหาเขาพระสุเมร ก็บังเอิญได้พบกับพระฤๅษีเข้า พระฤๅษีก็สงสารจึงถอดหน้าม้าออก พร้อมทั้งให้มิดโตรีศและเรือเหาะ ทำให้นางสามารถตัดเขาพระสุเมรได้ตามที่ท้าวภูวศลสั่งมา

แต่เรื่องราวของแก้วหน้าม้ายังไม่จบเพียงแค่นั้นนะคะ เพราะว่าที่นางแก้วจะมีชีวิตที่สงบและมีความสุขได้นางต้องผ่านเรื่องราวมากมายจริงๆ ตั้งแต่เรื่องที่ชวนให้เหนื่อยทั้งกายและใจอย่างเรื่องการหึงหวงของเมียคน

อื่นๆ ของพระปิ่นทอง ทั้งยังต้องปลอมตัวเป็นชายเพื่อช่วยพระปิ่นทองออกรบอีกด้วยนะคะ โอ้โห นางแก้วของเราช่างเป็นผู้หญิงสตรองของจริงเลยคะทุกคน

คนที่สี่ นางเอื้อย : นกแขกเต้า

นางเอื้อย จากวรรณคดีพื้นบ้านเรื่อง ปลาบู่ทอง หรือที่ใครๆ เรียกว่าซินเดอเรลล่าเมืองไทย นางเอื้อยเป็นลูกสาวของทารกเศรษฐีกับนางขนิษฐา แต่เอื้อยไม่ใช่ลูกสาวคนเดียวของบ้าน นางยังมีพี่น้องร่วมบิดาอยู่อีกสองคนคืออ้ายกับอี่ ทั้งคู่เป็นลูกสาวของนางขนิษฐา ภรรยาอีกคนหนึ่งของเศรษฐีนั่นเองคะ (เหมือนดิสเซลล่ากับอนาสตาเซีย ในซินเดอเรลล่าเลย...) อยู่มาวันหนึ่งนางขนิษฐาออกไปจับปลากับทารกเศรษฐี วันนั้นจับปลาน้อยมาก เพียงหนึ่งตัว นางขนิษฐานึกอยากเอากลับไปให้เอื้อย จึงอ่อนนวยขร้อ้งสามี ทว่าวันนั้นทารกเศรษฐีกำลังโมโหที่จับปลาน้อย จึงทุบตีนาง ทำให้นางขนิษฐาตกน้ำและได้ไปเกิดเป็นปลาบู่ทองแทน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เอื้อยถูกรังแกและกลั่นแกล้งตลอด เมื่อนางขนิษฐาแม่เลี้ยงใจร้าย ทราบว่านางขนิษฐาไปเกิดเป็นปลาบู่

ทองและมาคุยกับเอี้ยบ่อยๆ ก็จับไปทำแกง เอี้ยบแอบเอาเกลือปลาไปฝัง ทำให้เกิดต้นมะเข็ญองกวม แต่นาง
ชนิษฐีก็นำตัดทิ้งอีก ทว่าสุดท้ายนางได้ไปเกิดเป็นต้นโพธิ์เงินโพธิ์ทองตามที่เอี้ยบอธิษฐานขอไว้ เมื่อเวลาผ่านไป
ขณะที่พระเจ้าพรหมทัตได้ประพาสป่าได้บังเอิญพบต้นโพธิ์เงินโพธิ์ทองเข้า จึงได้เรียกเจ้าของต้นโพธิ์เข้าเฝ้า
พอได้พบเอี้ยบก็เกิดอาการชอบพอ และรับเข้าไปอยู่ในวังด้วยกัน (เพื่อนว่านางเอี้ยบของเรานี้ต้องสวยไม่เบา
เหมือนกันนะคะ เพราะขนาดเจอแค่ครั้งแรก พระเจ้าพรหมทัตก็หลงรัก ถึงขนาดพากลับไปอยู่ในวังด้วยกัน
เลย)

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ต่อมานางต้องกลายเป็นนกแขกเต้า นั้นก็เพราะว่าหลังจากที่เอี้ยบได้เข้าวัง นางชนิษฐิ์และ
อ้ายที่อิจฉานางเอี้ยบอยู่แล้ว ได้ออกอุบายหลอกว่าพ่อของเอี้ยบป่วยหนักมาก ให้รีบเดินทางมาเยี่ยม เอี้ยบรีบ
เดินทางกลับ แต่เมื่อมาถึง นางชนิษฐิ์ได้หลอกให้นางเอี้ยบเข้าไปในห้องที่มีกระดานหกอยู่ เป็นการวางแผน
หลอกให้นางเหยียบไม้กระดาน จะได้ตกลงไปในกระทะที่ต้มน้ำเดือดๆ รออยู่ แต่โชคดีมาก นางได้กลายเป็น
เป็นนกแขกเต้าและบินหนีไป

โถ่ น่าสงสารนางเอี้ยบจริงๆ ที่มีแม่เลี้ยงใจโหด และพี่ใจเหี้ยมแบบนั้น กระจุกๆ แต่เรื่องราวของนางเอี้ยบ นก
แขกเต้าของเราไม่ได้จบลงแค่นั้นนะคะ แต่ยังมีเหตุการณ์อื่นๆ อีกด้วย ถ้าอยากรู้ว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร
สามารถติดตามต่อได้ที่ วรรณคดีพื้นบ้านเรื่อง “ปลาบู่ทอง” เลยคะทุกคน หรือจะอ่านซินเดอเรลล่า เพื่อนว่า
ก็คล้ายๆ กันอยู่เหมือนกันคะ

คนสุดท้าย พระสังข์ทอง : หอยสังข์

อย่าเพิ่งตกใจนะคะว่าทำไมถึงมีตัวพระหลงมาอยู่ในบทความนี้ได้ พี่ออนผิดพลาดหรือเปล่า ไม่ใช่ค่ะทุกคน พี่ออนตั้งใจเอง ฮ่าฮ่าฮ่า ถ้าทุกคนอยากรู้แล้วว่าเรื่องราวของพระสังข์ทองน่าสนใจอย่างไร ก็ตามมาอ่านกันเลย

พระสังข์หรือเงาะป่า ของเรา เมื่อตอนที่พระนางจันทิ์เทวีรมเหสี (แม่ของพระสังข์) คลอดบุตรออกมา แทนที่จะเป็นเด็กทารก กลับกลายเป็นหอยสังข์ นางจึงถูกใส่ร้ายว่าเป็นกาลกิณี จนต้องออกไปอยู่นอกวัง เมื่อเวลาผ่านไป พระสังข์ ซึ่งอาศัยอยู่ในหอยก็ได้เติบโตขึ้น แต่ก็ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในหอยสังข์ ไม่ค่อยออกมาให้ใครเห็น นานๆ ครั้ง จึงจะแอบออกมาทำงานบ้านข้างนอกก็ตอนที่ไม่มีใครอยู่บ้านเท่านั้น อยู่มาวันหนึ่งพระนางจันทิ์เทวีเกิดนึกสงสัยว่าใครมาทำงานบ้านให้ จึงทำที่แกล้งออกไปข้างนอกแล้วไปแอบเฝ้าดู จึงพบว่าจริงๆ แล้วมีโอรสอาศัยอยู่ในหอยสังข์ และเมื่อพระนางเห็นดังนั้นจึงได้ทุบหอยสังข์ทิ้งไป และตั้งชื่อโอรสในนั้นว่า สังข์ทอง ค่ะ

แต่พระสังข์ของเราไม่ได้อยู่แต่ในหอยสังข์นะคะแต่ยังอยู่ในร่างเงาะป่าตัวดำอีกด้วย สงสัยใช่ไหมคะว่าพระสังข์ของเราไปอาศัยอยู่ในร่างของเงาะป่าได้อย่างไร พี่ออนจะเล่าให้ฟังแบบคร่าวๆ ก่อนนะคะ (ถ้าอยากรู้แบบละเอียดสามารถหาอ่านได้จาก วรรณคดีไทยเรื่อง “สังข์ทอง” ค่ะ) คือว่า มีช่วงหนึ่ง ที่พระสังข์ได้ไปอาศัยอยู่กับนางยักษ์ชื่อนางพันธุรัต และได้รับความเมตตาจากนางอยู่มาก ทว่าต่อมา พระสังข์ของเราได้รู้ความจริงว่านางพันธุรัตเป็นยักษ์ ก็เลยหลบหนีไปพร้อมๆ กับรูปเงาะ สมบัติของนางยักษ์ ระหว่างทาง พระสังข์ได้ไปพบพ่อเงินบ่อทองเข้า จึงลงไปชุบตัวแล้วใส่รูปเงาะหนีไป

พื่อนว่าพระสังข์ของเราเนี้เก่งเรื่องการปลอมตัวจริงๆ นะคะ ทั้งแอบอาศัยอยู่ในหอยสังข์และยังปลอมเป็นเงาะป่าอีก แต่พื่อนแอบเสียดายอยู่เหมือนกันนะคะ ตรงที่พระสังข์ของเราหล่อขนาดนั้น แหม่ ไม่น่าแปลงกายไปอาศัยอยู่ในร่างอื่นเลย ฮ่าฮ่าฮ่า

จบไปแล้วนะคะกับบทความนี้ ทุกคนคิดเห็นอย่างไรกันบ้างเอ่ย สามารถมาพูดคุยกับพื่อนได้นะคะ แต่ในส่วนตัวแล้ว พื่อนคิดว่าวรรณคดีไทยของเรานั้นมีความคิดสร้างสรรค์สุดๆ จนพื่อนต้องขอคารวะให้กับผู้ประพันธ์ทุกท่านเลยจริงๆ นอกจากวรรณคดีไทยจะสนุกสนานและน่าติดตามแล้ว ยังมีข้อคิดคติเตือนใจ และค่านิยมของสมัยก่อนสะท้อนออกมาให้เห็นอยู่ตลอดด้วยนะคะ ว้าว หนังสือดีๆ แบบนี้พวกเรารีบไปหาอ่านกันเถอะ สำหรับวันนี้พื่อนก็ขอตัวลาไปก่อน แล้วเจอกันใหม่ครั้งหน้านะคะ บ้ายบาย

สาวงามในวรรณคดีที่เป็นเมียสุนทรภู่

ขอบคุณเนื้อหาและรูปภาพจาก
หนังสือกุลสตรีไทย นางในวรรณคดี
[2010&group=1&gblog=28](http://www.wannakadee.com/2010&group=1&gblog=28)
<http://www.wannakadee.com/>

นางเงือก มีร่างครึ่งคนครึ่งปลา คือ กายท่อนบนเป็นหญิงสาวสวย แต่ท่อนล่างตั้งแต่เอวลงไปมีหางเป็นปลาอาศัยอยู่ในทะเล นางเงือกกับพ่อแม่ของนางได้ช่วยพาพระอภัยมณีกับสินสมุทรหนีนางผีเสื้อสมุทรไปที่เกาะแก้วพิสดาร

แต่พ่อแม่ของนางหนีไม่ทันจึงโดนนางผีเสื้อสมุทรจับกิน แล้วนางเงือกก็ตกเป็นภรรยาของพระอภัยมณีต่อมาพระอภัยมณีกับสินสมุทรบวชเป็นโยคีและอาศัยเรือของท้าวสิลราชกลับไปบ้านเมือง ก่อนจากกันพระอภัยมณี

ปล้ำลานางเงือกและฝากแหวนกับปิ่นไว้ให้ลูกในท้องนาง เวลาผ่านไปนางเงือกคลอดลูกชาย

รูปร่างหน้าตาเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์และฝากให้โยคีเลี้ยงดูแลให้เพราะนางเลี้ยงลูกเองไม่สะดวก

โยคีตั้งชื่อให้ว่า สุตสาคร

นางสุวรรณมาลี เป็นธิดาของท้าวสิลราช กษัตริย์เมืองผลึก กับนางมณฑา นางมีรูปโฉมงดงามมาก แต่มีนิสัยขี้หึง ได้หมั้นหมายไว้กับอุศเรนโอรสกษัตริย์เมืองลังกา นางลงเรือไปเที่ยวทะเลกับท้าวสิลราช แล้วได้ไปพบกับพระอภัยมณีที่เกาะแก้วพิสดาร สินสมุทรบุตรของพระอภัยมณีพยายามเป็นสื่อให้นางรักใคร่กับ

พระอภัยมณีครั้งได้กลับไปถึงเมืองผลึกนางก็ได้เข้าพิธีแต่งงานกับพระอภัยมณี ทั้งสองมีธิดาฝาแฝด

ชื่อสร้อยสุวรรณและจันทร์สุดา ต่อมาพระอภัยมณีตัดสินใจบวชเป็นฤๅษีบำเพ็ญศีลอยู่ที่เขา สิงคุตร

นางสุวรรณมาลีก็บวชตามไปปรนนิบัติด้วยความจงรักภักดี

นางผีเสื้อสมุทรเป็นยักษ์ อาศัยอยู่ในถ้ำซึ่งอยู่กลางทะเล สามารถแปลงร่างเป็นหญิงสาวสวยได้

ชาติก่อนได้พรจากพระอิศวรให้ถอดดวงใจใส่ไว้ในก้อนหินได้ นางจึงกำเริบใจ

ไปต่อสู้อั้วกับพระเพลิงจึงถูกไฟกรดเผาจนร่างมอดไหม้ นางก็กลายเป็นปีศาจสิงอยู่ในก้อนหินที่ฝากดวงใจไว้

ครั้งเวลาผ่านไปเนิ่นนานหลายปี ก้อนหินก็มีแขนขา หน้าตาออกออกมา แล้วในที่สุดก็มีชีวิตขึ้นมาอีก

วันหนึ่งนางเห็นพระอภัยมณีก็รักจึงอุ้มไปอยู่กับนางในถ้ำ จนมีลูกชายด้วยกันชื่อสินสมุทร

ต่อมาพระอภัยมณีกับสินสมุทรก็พากันหนีไปจากนาง นางผีเสื้อสมุทรออกติดตามไปด้วยความรัก

แต่แล้วนางก็ต้องตายด้วยเสียงปี่ของพระอภัยมณี ร่างของนางก็กลับกลายเป็นหินอยู่ที่ชายหาดริมทะเลนั่นเอง

“ อัยกษัตริย์โศกโศกมาก รูปก็กากปากก็เปราะไม่เหมาะเหมงนมสองข้างอย่างกระโปรงดูโตงเตงผิวของเอ็งเขา
ระอาไม่น่าชม ”

นางละเวงวันหา เป็นธิดากษัตริย์เมืองลังกาและเป็นน้องของอุศเรน เมื่อพ่อและพี่ชายของนางตาย

นางก็ครองเมืองแทนโดยมีตราราหูเป็นของวิเศษประจำตัว นางต้องการแก้แค้นแทนพ่อและพี่ชาย

จึงส่งภาพวาดของนางซึ่งทำเสน่ห์ไว้พร้อมกับแนบจดหมายชักชวนให้ทำศึกกับเมืองผลึกไปถึงเจ้าเมืองต่างๆ

โดยสัญญาว่าถ้าใครมีชัยชนะนางพร้อมจะเป็นภรรยาและยกเมืองลังกาให้ครองด้วย

บรรดาเจ้าเมืองเหล่านั้นหลงรูปของนางจึงยกทัพมารบกับเมืองผลึก แต่พ่ายแพ้ไปหมดทุกกองทัพ

พระอภัยมณีจึงยกทัพไปตีเมืองลังกาบ้าง นางละเวงใช้วิธีทำเสน่ห์ให้พระอภัยมณีหลงรักนาง

แล้วนางก็ยุให้สู้รบกับกองทัพฝ่ายเมืองผลึก จนโยคีแห่งเกาะแก้วพิสดารมาเทศนาโปรด สันติสุขจึงกลับคืนมา

เมื่อพระอภัยมณีออกบวช นางก็บวชตามไปปรนนิบัติรับใช้เช่นเดียวกับนางสุวรรณมาลี

นางวาลี เป็นตัวละครที่มีปัญหาอย่างหาตัวจับได้ยาก ทั้งคำพูดและการกระทำของนางต่างสับสน

ความเฉลียวฉลาดได้เป็นอย่างดี แม้นางจะมีรูปร่างที่ไม่น่าพิสมัยจนอายุอย่างสามสิบสี่แล้วก็ไม่มีชายใด
ปรารถนา

แต่งงานด้วยแต่เพราะมีเชื้อสายพราหมณ์จึงได้เรียนรู้ศิลปวิทยาการมา นางจึงเชื่อว่าตนจะเป็นสนมเอกของ
พระอภัยมณี

ได้ด้วยเชื่อมั่นในสติปัญญาของตน

มายิกพลังเวทย์

มนุษย์เราทุกคนมีพลังจิตคุ้มครองร่างกันทุกคนพลังนั้นอ่อน แข็งมากน้อยอยู่ที่แต่ละบุคคลฝึกฝน การรับส่ง
คลื่นพลังก็เช่นกันอยู่ที่ชั่ววูบลึกลับนั้นๆคืออยู่ที่คนๆนั้นมีพลังจิตในแนวไหน รัก เมตตา เสน่ห์ มหานิยม และคง
กระพันชาตรี มายิกพลังเวทย์คือพลังแห่งเวทย์มนต์คาถา

วันพฤหัสบดีที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2551

กำเนิดนางเงือก

- ๑ ...สมัยก่อนเรามักสำคัญว่า เจ้าหล่อนต้องมีความสวยงามราวเทพธิดา มีผมยาวสลวยพริ้วไสว แต่แท้ที่จริง
แล้ว มันไม่ใช่? ที่เราเห็น และได้ยินเป็นแค่นั้น นิทานกึ่งนอน หรือตำนานพื้นบ้านเท่านั้น

๑ ...กำเนิดเงือก

เงือกคงไม่ต่างอะไรกับสัตว์ หรือสิ่งที่มีชีวิตบนโลกมนุษย์
ของเราเท่าใด ย่อมจะมีกำเนิดความเป็นมาที่พิสดารพอสมควร
แต่ละชนชาติก็มีกำเนิดที่ต่างกันไป รูปลักษณ์ภายนอกเพียง

คล้ายกันเท่านั้น ไม่เหมือนกันโดยสิ้นเชิง อย่างหนึ่งที่ควรทราบ
กันก่อนก็คือ กำเนิดของเงือกล้วนอัศจรรย์เหลือเชื่อ ซึ่งอาจเป็น ภาพลักษณ์ สัญลักษณ์
ความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งก็เป็นได้ เงือกมีอยู่ทั่วโลก ทุกทวีปในหลายๆ ประเทศจะต้องมีหรือ เคยมีเงือก
มาก่อน??

นางเงือกอัสนีเรียว

มีกำเนิดก่อนคริสต์ศักราชราว 1,000 ปี จากตำนานได้กล่าวถึงกำเนิดของเงือกว่า ในอดีตมีเทพธิดานางหนึ่งชื่อ
ว่า เซมิรามิส ได้ตกหลุมรักหนุ่มเลี้ยงแกะ ไม่รู้ไปทำอิท่าไหนเข้า เธอทำให้คนเลี้ยงแกะตาย ด้วยความเสียใจปน
ละอายใจ เธอจึงกระโดดลงสู่ทะเลสาบ คงลืมไปว่าตนเองไม่ใช่มนุษย์ เพราะตกว่าเธอก็ไม่เจมยั้งทำให้เธอแค้น
ใจหนัก เธอได้แปลงร่างให้ครึ่งล่างที่เดิมเป็นขากลายเป็นหางปลา แล้วที่สุดได้กลายเป็นนางเงือกดังที่ทุกคนรู้จัก
กัน

นางเงือกเขมร

มีกำเนิดที่สืบด้วยสองตายายเคยฝันว่า ถ้าหลานได้งูเป็นผัวจะร่ำรวยมีเงินทองมหาศาล ทั้งสองจึงไปหางูเหลือม
มาไว้ในห้อง จัดการส่งตัวหลานเข้าหอเป็นเมียงู พอเข้าไปสักครู่หลานก็บอกงูรื้อร่องให้ช่วย สองตายายก็ว่า ผัว
กอดรัดนินทาหยอหยอกด้วย จึงไม่สนใจ ต่อมาหลานสาวก็ร้องออกมาอีกว่า งูกินตัวเข้าไปครึ่งตัวแล้ว สองตา
ยายก็ทำเฉยไม่รู้ไม่ชี้ คิดว่าเป็นสาวยอมเงินอายุหาเหตุเป็นธรรมดา จนเข้าก็ยังมีเสียงหลานพูด ภายในห้อง
ในห้องก็เจิบสวดให้ผีดสังเกตุ ทั้งสองจึงเข้าไปในห้องหอกก็ตอกใจเมื่อพบว่า...ผัวงูได้กินหลานเข้าไปอยู่ใน
ท้องแล้ว จึงช่วยกันฆ่างูเอาหลานออกมา แต่ชะบุนหลานยังไม่ตาย อีกทั้งตามเนื้อตามตัวก็มีแต่กลิ่นงูติด ล้าง
เท่าไรก็ไม่หมดจึงพากันไปที่ทะเล พอถึงทะเลหลานสาวได้กระโดดลงน้ำช่วงล่างกลายเป็นปลา แล้วเป็นนาง
เงือกดำหายไป

ความเชื่อ และตำนานเงือก

น้อยนักที่จะมีคนเล่าเรื่องกำเนิดหรือมีหลักฐานเกี่ยวกับเหล่าเงือก อมนุษย์ครึ่งบกครึ่งน้ำ หรือครึ่งคนครึ่งปลา
ต้นนี้ได้ เงือกคงเป็นสายพันธุ์ที่อยู่อีกมิติหนึ่งกล่าวกันว่า พวกเงือกจะไม่มีวันแก่ตายเช่นมนุษย์ อายุพันปี ก็แค่
เริ่มต้นแรกสาวเท่านั้น เวลาของที่อยู่หรือดินแดนนางเงือกนั้น เดินช้ากว่าของชาวโลกเรามาก คนโบราณในโลก
เราแต่ละแห่งก็มีความเชื่อ และตำนานต่างกัน ตามอารยธรรมความเป็นอยู่ของพวกเขา อย่างของไทยที่ตั้ง
และรู้จักกันดี จากวรรณคดีไทยเรื่อง พระอภัยมณี รวมทั้งเรื่อง รามเกียรติ์ ตอนสุวรรณมัจฉา ได้กล่าวถึงนาง
เงือกเช่นกัน หรือจะเป็นเรื่อง พระอนุรุฑ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก กล่าวถึง
เงือกไว้ตอนหนึ่งว่า เสด็จนั่งยังทำยเถตรา ชมหม่อมจฉาน้อยใหญ่ ว่ายคล้ำดำตันอยู่ไวก ที่ในมหาชลธาร เงือก
งามหน้า ภายคล้ายมนุษย์

ตำนาน เจือกญี่ปุ่น

ก็มีเรื่องเล่าใช้น้อย ที่ดังที่สุดเห็นจะเป็นเรื่องของ แม่ชิบิคุนิพันปี ที่ไม่มีวันตาย เรื่องมีอยู่ว่าหญิงสาวคนหนึ่ง ได้ช่วยนางเจือกตนหนึ่งที่ชายหาด เจือกต้องการตอบแทนบุญคุณ นางจึงมอบเนื้อเจือกให้ แล้วบอกว่า เป็นของวิเศษเมื่อใครได้กินแล้วจะไม่แก่เฒ่า พอกินเข้าไปแล้วเธอก็ไม่ตาย แต่เพื่อนฝูงคนคนรู้จักตายกันไปหมด ในที่สุดเธอก็จึงบวชเป็นชี ต่อจากนี้เราไปดูดินแดนแห่งเทพเจ้าที่ใครๆต้องการจะไปรู้จักกันว่าเจือกเมืองเขาเป็นมาอย่างไร

ตำนาน เจือกกรีก ดินแดนแห่งเทพ

ตำนานเกี่ยวกับเจือกได้เล่าไว้ว่า ณ ชายหาดแอนธิดอนที่ร้าง ไม่มีใครเคยกล้าขึ้นฝั่งสักราย ด้วยกลัวในอำนาจเร้นลับประหลาดๆ แต่กลอดศพนุ่มหยาปลาที่ไม่เคยกลัวสิ่งใดเลย เขาได้นำเรือจอด และเอาปลาที่จับได้ขึ้นฝั่งเพื่อนับจำนวนปลา (ที่ตายแล้ว) เขามองดูปลาที่จู่ๆ ก็ดิ้นมีชีวิตขึ้นมาใหม่แล้วพากันดิ้นลงสู่ทะเล หายไปที่ละตัวจนหมด ขณะที่ดูอยู่ปากก็เคียวโบก นำจากโบกทำให้เขาารู้สึกกรังนำ ส่วนเขาก็กลายเป็นหางปลา ภาวะความรู้สึกของมนุษย์ค่อยๆสูญหายกลายเป็นปลาไปเสียแล้ว เขาได้แหวกว่ายดำดิ่งสู่ท้องทะเลหายไปกลายเป็นตำนานเรื่องยาวที่เล่าสู่กันฟังมาจนถึงวันนี้

ความเชื่อทางยุโรปโบราณ (กลุ่มไอริส) ได้เล่าถึงความสัมพันธ์ ความช่วยเหลือให้กัน และกันระหว่างเจือกกับมนุษย์ แล้วมอบสิ่งตอบแทนเป็นความรู้ทางการแพทย์ หรือการเตือนภัยในท้องทะเล เจือกมีมากมายหลายเผ่าพันธุ์ มีทั้งดี และชั่ว ทั้งงดงาม และอัปลักษณ์

พูดถึงชาวไอริชเขาก็มีตำนานการเกิดเจือก ในสมัยสงครามกรุงทรอย ที่เคยนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์แล้ว นางเจือกพวกนี้เกิดจากเปลือกไม้ของซากเรือรบ ก่อเกิดเป็นเลือดเนื้อ แต่ก็ยังมีอีกด้านหนึ่งบอกว่า เจือกคือผู้หญิงนอกศาสนา ที่ถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน หรือว่ากันไปไกลกว่านั้นก็คือ เจือกเป็นลูกๆ ของฟาโรห์ที่จมน้ำในทะเลแดง?

แหล่งที่อยู่ของนางเจือก

ถ้าเราจะรู้ว่าพวกเจือกทั้งหญิง และชายจะอยู่ในน้ำแล้วก็ตามที แต่น้ำแบบไหนล่ะ ที่พวกเจือกนิยมใช้เป็นที่อยู่อาศัยกัน...เจือกมีทั้งน้ำจืด และน้ำเค็ม ตามแต่เผ่าพันธุ์ดั้งเดิม เจือกประเภทที่อยู่ในทะเล จะมีการแบ่งอาณาเขตของตนเอง น่านน้ำใครน่านน้ำมัน ไม่มีการล้ำเส้น เจือกทะเลมีจ้าวสมุทรเป็นผู้ปกครองดูแล ชาวกรีกเรียกว่า **โปไซดอน** (หรือเรียกว่าโพไซดอน) มือถือสามง่ามด้ามยาว สวมมงกุฎเป็นชายชราร่างแกร่งขนาดใหญ่ยักษ์ มีหนวดเคราขาว ส่วนเขาเป็นปลามีอำนาจในการควบคุมท้องทะเล สามารถสร้างพายุ และคอยดูแลสัตว์ในทะเล เจือกทะเลของฝรั่งจะมีหลากหลายพันธุ์ ที่เด่นดังเห็นจะเป็นพวก ไชริง ที่คอยว่ายน้ำวนจนเกิดเป็นหมอก แล้วขับกล่อมด้วยเสียงเพลงที่เป็นมนตราสะกดชาวเรือผู้ผ่านท้องน้ำเข้าเขตพวกตนมาให้หลงเคลิบเคลิ้ม

แล้วเงือกพวกนี้จะจับคนกินเป็นอาหาร หรือจะเป็นอีกประเภทที่คอยทำให้เรือที่ผ่านหลงทางมองไม่เห็นชนโขดหิน หรือลวงคน โดยการป็นปายเกาะขึ้นบนเรือ สาวงามร่างเปลือยเปล่าเฝ้ายวน กะลาสีทั้งหลาย ให้เผลอแล้วจูดลงทะเลจับกิน อีกชนิดคือพันธุ์ **ไซบีเรีย** ไซบีเรีย คือเงือกกินคนคอยลวงคนว่าตกน้ำ พอมีคนผ่านมาเห็นแล้วจะกระโดดลงไปช่วย มันก็จะดึงลงสู่ทะเลลึก แถมพันธุ์นี้จะมีหอกเป็นอาวุธ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นอาวุธป้องกันที่ได้มาจาก **ไฟไซดอน** แต่เดิมพวกนางยังไม่ได้อาวุธ ก็มีเหตุที่มาเป็นตำนานว่า

ครั้งหนึ่งเคยมีคนเห็นเงือกเพียงท่อนบน เขานั่งมาบนแพที่ต่อ นางเงือกแสร้งทำตาย เขาเข้าไปดูใกล้ๆ มันจับเขาๆต่อสู้อูเงือกกัดขาเขาจนขาดแล้วหนีไป เขาเห็นหัวเงือกมากมายหลายสิบๆหัวลอยรอเขาเข้าไป ดังนั้นเขาจึงหยุดพักทำการสร้างหอกเป็นอาวุธขึ้นมาก่อน เมื่อไปถึงหัวเงือกเหล่านั้น เขาจึงใช้หอกแทงทิ่มไปยังหัวเงือกที่โผล่ขึ้นมาทันที ด้วยความโกรธที่มันบังอาจมากัดขาจนขาด เมื่อฆ่าเงือกเหล่านั้นตายเกือบหมดสิ้น เขาจึงขึ้นพักที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง แต่ก็โชคร้ายจู่ๆ ก็มีคลื่นยักษ์ถาโถมจมหมู่บ้านทันที

วันพฤหัสบดีที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

ทฤษฎีว่าด้วยความจริง

การที่จะตัดสินว่าอะไรจริงหรือไม่ น่าเชื่อถือหรือไม่ อาจใช้ทฤษฎีว่าด้วยความจริงเป็นเครื่องมือในการตัดสิน และทฤษฎีว่าด้วยความจริง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีสหนัย (Inherence Theory) คือ ทฤษฎีที่ถือว่า การที่จะถือว่า ข้อความใดข้อความหนึ่งเท็จจริงหรือไม่ ให้ดูว่าข้อความนี้สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ ที่อยู่ในระบบเดียวกันหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกัน ข้อความนั้นก็จริง ถ้าขัดแย้งกันข้อความนั้นก็ไม่ใช่จริง เช่นถ้ามีใครพูดว่า "นายแดงต้องตายแน่" เราก็ต้องยอมรับคำพูดนี้จริง เพราะความรู้เดิมมีอยู่ว่า สิ่งมีชีวิตทุกชนิดต้องตาย แดงก็ต้องตายเพราะแดงเป็นสิ่งที่มีชีวิต ทฤษฎีนี้จึงเกี่ยวข้องกับวิธีหาความรู้แบบนิรนัย (Deduction)
2. ทฤษฎีสমনัย (Correspondence Theory) คือทฤษฎีที่ถือว่า การที่จะถือว่าความรู้ใดเป็นความรู้ที่ถูกต้องเป็นจริงก็ต่อเมื่อความรู้นั้นตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ เช่น การที่เราจะยอมรับว่า "น้ำบริสุทธิ์เดือดที่อุณหภูมิ 100 องศา" ก็ต่อเมื่อเราได้ทดลองเอาน้ำไปใส่ภาตต้มดู ดังนั้นสิ่งที่คำประกันว่า ความรู้ถูกต้องเป็นจริง คือการที่ความรู้นั้นตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ ทฤษฎีนี้จึงเกี่ยวข้องกับการหาความรู้แบบอุปนัย (Induction)
3. ทฤษฎีปฏิบัตินิยม (Pragmatism) คือทฤษฎีที่ถือว่า เกณฑ์ตัดสินความจริง คือ การใช้งานได้ ความสำเร็จประโยชน์ในทางปฏิบัติ ความมีอรรถประโยชน์ คือ พิจารณาจากความสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ สิ่งที่เป็นจริงคือ สิ่งที่มีประโยชน์ ปฏิบัติแล้วได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ทฤษฎีปฏิบัตินิยมเกิดจากความบกพร่องของทั้งสองทฤษฎีแรกข้างต้น กล่าวคือ ทฤษฎีสหนัย มีความบกพร่องตรงที่ว่า ถ้าความรู้เดิมผิดพลาด ความรู้ที่เราได้รับมาใหม่ ก็จะต้องผิดพลาดด้วย ทฤษฎีสমনัยมีความบกพร่องตรงที่ว่า ในโลกนี้มีแต่ความเปลี่ยนแปลง

ความไม่แน่นอน ดังนั้น สิ่งที่คิดว่าเป็นความจริงในขณะนี้อาจจะไม่ตรงกับความจริงในอนาคตก็ได้ ดังนั้นจึงมีผู้เสนอให้ใช้ทฤษฎีปฏิบัตินิยมแทน

ข้อควรระวังเสมอก็คือในบรรดาทฤษฎีทั้งสามนี้ ไม่มีทฤษฎีใดสมบูรณ์แน่นอนตายตัว ขนาดที่ว่าสามารถจะนำไปใช้ได้กับทุกกรณีทุกที่ทุกสถานการณ์ ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีล้วนมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ เช่น ทฤษฎีสหทัยใช้ได้กับความจริงทางคณิตศาสตร์ ส่วนทฤษฎีสมนัยนั้นใช้สำหรับตรวจสอบความถูกต้องหรือความจริงทางวิทยาศาสตร์ และถ้ายังไม่พอใจวิธีการ ทั้งสองนั้นก็อาจจะลองหันมาใช้ทฤษฎีปฏิบัตินิยมดูได้ เพราะทฤษฎีปฏิบัตินิยมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในทางศาสนา และคำสอนในทางศาสนา หากไม่มีการปฏิบัติย่อมจะไม่เกิดผลใด ๆ ขึ้น ตัวอย่างเช่น ในทางพระพุทธศาสนามีคำสอนที่นำชีวิตไปสู่ความพ้นทุกข์ ที่เรียกว่า "นิพพาน" หรือ "อรหัตต์" ใครก็ตามที่บรรลุถึงจุดนี้ได้ จะต้องถือปฏิบัติตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา หรือมรรคมรรค 8 โดยเคร่งครัด ตามหลักมัชฌิมาปฏิปทา หากไม่เช่นนั้น การศึกษาเล่าเรียนโดยไม่ปฏิบัติ ก็จะได้เพียงเรียนรู้จดจำ จะไม่มีโอกาสเข้าถึงสัจจะคือ นิพพาน ตามอุดมการณ์สูงสุดของพระพุทธศาสนาได้เลย

magic

เขียนโดย [จิตติเทพ นาอุดม](#) ที่ 09:28 1 ความคิดเห็น: [ลิงก์ไปยังบทความนี้](#)

ป้ายกำกับ: [พระจิตติเทพ ภูานวโร](#)

วันพฤหัสบดีที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2553

[คำสอนสำหรับผู้บำเพ็ญโยคะ \(สัตยา โสบาบา\)](#)

(60) วินัยของตนเองเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิตอย่างประสบ ความสำเร็จ ชีวิตที่มีวินัยทำให้มนุษย์สามารถได้รับความสงบสุขสันติที่เป็นนิรันดร์ได้ ถ้าปราศจากสันติก็ไม่สามารถมีความสุขได้ สันติเป็นธรรมชาติของอาตมัน ซึ่งจะอยู่ ร่วมกับหัวใจที่บริสุทธิ์สะอาดเท่านั้น สันติจะไม่บังเกิดในหัวใจที่เต็มไปด้วยกิเลส และความโลภ สันติเป็นลักษณะพิเศษของเหล่าโยคี ถาชี และสัตว์บุรุษทั้งหลาย

(61) สิ่งผู้บำเพ็ญโยคะจักต้องปฏิบัตินั้นได้แก่

ประการที่หนึ่ง การปรับปรุงจิตให้เกิด 'วิเวก' ซึ่งหมายถึง ความ สามารถในการที่จะวิเคราะห์ระหว่างความถาวรยืนนานกับความไม่แน่นอน และ ความสามารถที่จะตัดสินใจอะไรตรงคุณค่าอย่างแท้จริง

ประการที่สอง ความเพียรพยายามอย่างแน่วแน่ ในการฝึกฝนจน เชี่ยวชาญ สามารถจำแนกได้ถึงสิ่งที่ทรงคุณค่าและเป็นความจริงแท้

ประการที่สาม มีปณิธานหนักแน่น ในการเพียรพยายามอย่างไม่ท้อ ถอย ไม่ว่าจะมียุบสรรคขัดขวางหนทาง

ปฏิบัติมันด้วยประการใดก็ตาม

การปฏิบัติทั้งสามนี้เรียกว่า “ตบะอย่างแท้จริง” การบำเพ็ญตบะ เท่านั้นที่จะทำให้เกิดสันติและความปิติสุข

(62) ความหนักแน่นและความไม่หวั่นไหวย่อมเป็นคุณสมบัติที่ เป็นประโยชน์และสำคัญยิ่งในการหลีกเลี่ยง ความขัดแย้งในใจ และเอาชนะ ความขัดแย้งนี้ เธอต้องมีความสงบสุขุมและเยือกเย็น นอกจากนั้นต้องมีความ กล้าหาญ ความฉลาด ความพากเพียร เพื่อเสริมสร้างจิตใจให้แข็งแกร่งมั่นคง

(63) ใบหน้าที่อึมเิบ ดวงตาทอประกาย อากัปกิริยาที่เข้มแข็งมุ่งมั่น วาจาสุภาพ จิตใจที่กว้างขวาง ใจที่เป็น กุศลมีคุณความดีที่มั่นคง เหล่านี้เป็น คุณสมบัติของผู้ที่มีความก้าวหน้าทางจิต

(64) ลูกขึ้นเถิด เธอผู้กระหายในการฝึกฝนทางจิตเพื่อรู้จักตน เอง! จงทุ่มเทตนเองในการฝึกฝนปฏิบัติมัน จง เสริมพลังศรัทธาของเธอให้กล้าแข็ง จงหมั่นปลุกฝังศรัทธาไว้ จงทำให้ศานติเป็นสมบัติอันมั่นคงของเธอ จงอึม เิบกับ ชีวิตด้วยความปิติสุข จงชื่นชมยินดีกับจินตภาพของอาตมัน จงลุกขึ้นอย่ามัวรีรอ ลังเล!

(65) มนุษย์จะสามารถรู้จักตนเองอย่างแท้จริงได้ก็ต่อเมื่อใจได้ถูก ควบคุมไว้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น ดังนั้น ความยากแค้นลำเค็ญต่างๆ รวมทั้ง ความปวดร้าว ความระแวงสงสัย ความขัดแย้งในใจต่างๆ จะสิ้นสุดลง มนุษย์จัก สามารถเอาชนะความโศก ความหลงผิด และความวิตกกังวลได้จนสิ้น เขาจะสถิต อยู่ในศานติอัน เจริญสัจ

(66) จงเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ ว่า เธอคือจักรวาลและอาตมันที่เป็น อมตะ สิ่งนี้จะช่วยให้การฝึกฝนทางจิตของเธอ เป็นไปได้ง่ายขึ้น ถ้าหากเธอหลง ละเมอว่า ตัวเธอคือร่างกาย คือประสาทสัมผัส คืออึดตาที่เป็นปัจเจกแล้วไซ้ การ ฝึกฝนทางจิตของเธอจะเป็นเหมือนผลไม้ที่มีหนอนบ่อนไส้ ไม่มีวันเจริญเติบโต และสุกได้ และความหวาน แห่งผลพวงของความสุกอันเป็นนิรันดรจะไม่มีทางได้รับ เลยแม้จะผ่านไปอีกกี่ชาติก็ตาม

(67) อะไรคือโมกษะหรือความหลุดพ้นที่แท้จริง? โมกษะคือศานติ ที่ได้รับจากการชำระจิตใจให้บริสุทธิ์สะอาด โดยการปล่อยวางไม่ยึดมั่นกับสิ่งที่ได้ พบเห็น ได้ยิน ได้ฟัง ได้เรียนรู้ ได้อ่าน ได้กระทำ หรือกำลังกระทำอยู่

(68) อนิจจา...มนุษย์ได้สืมนิยามภารกิจหน้าที่ที่เขาต้องมาสู่ภพนี้ เขาไม่ยอมตอบคำถามที่ว่า เขามาจากที่ใด เขาหลับตาไม่ยอมรับรู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน สติปัญญาความเฉลียวฉลาดของเขาถูกชักจูงไปสู่ความสนุกสนานรื่นเริง รวมทั้งสิ่ง อำนวยความสะดวกสบายทั้งปวง จนเขาสูญเสียพลังอำนาจทั้งปวงของเขาไป ช่างเป็น โศกนาฏกรรมอะไรเช่นนี้

(69) แรกทีเดียว เธอต้องทราบภูมิลำเนาที่แท้จริงของเธอก่อน

เธอเป็นใคร? อาตมัน

เธอมาจากที่แห่งใด? จากอาตมัน

เธอกำลังจะไปไหน? ไปสู้อาตมัน

เธอจะอยู่ที่นั่นนานเท่าใด? นานเท่าที่เธอยังผูกพันอยู่กับกามทั้งปวง

เธออยู่ที่ไหน? อยู่ในที่ที่ไม่จริงแท้แน่นอนและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

เธออยู่ในรูปของอะไร? อนัตตา

เธอผูกพันอยู่กับอะไร? กิจอันไม่จริงยั่งยืน

ดังนั้น เธอควรทำเช่นใดหลังจากนี้? ต้องละวางสิ่งเหล่านั้นและเพียร พยายามปฏิบัติธรรมเพื่อหลอมรวมเข้ากับ
อาตมมัน

magic

เขียนโดย [จิตติเทพ นาอดม](#) ที่ [16:17](#) [ไม่มีความคิดเห็น: ลิงก์ไปยังบทความนี้](#)

ป้ายกำกับ: [พระจิตติเทพ ภูานวโร](#)

วันพุธที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

พลังจิต คือ คลื่นของพลังความคิด

พื้นฐานของพลังจิตมาจากที่เดียวกัน เพียงอาจจะเรียกแตกต่างกันออกไป เช่นพลังกายทิพย์ พลังจักรวาล พลังชีวิต พลังชีวภาพ แต่ทั้งหมดแล้ว ก็มาจากพื้นฐานพลังจิตชนิดเดียวกัน เพียงแต่เราจะนำไปใช้ประโยชน์ในแบบ
ไหน และจะตั้งชื่อพลังจิตชนิดนี้ว่าอะไรเท่านั้นเอง .....

เราสามารถนำพลังจิตไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในหลายด้าน และก็สามารถใช้ให้เกิดโทษได้ด้วยเช่นกัน

ทุกคนจะมีพลังของความคิดที่ดี และไม่ตีคลุมอยู่รอบ ๆ กาย ถึงเราอาจจะมองไม่เห็น แต่เราก็จะรู้สึกได้ เพราะ
จริง ๆ แล้วมนุษย์สื่อสารกันด้วยพลังจิตตลอดเวลา หรือที่เรียกว่ามีเซ็นท์ (sense) นั้นเอง มนุษย์ทุกคนมีพลัง
จิตที่สื่อสารกันอยู่และจะสามารถรู้ได้ ว่าใครคิดดี หรือไม่ดี ชอบเรา หรือเกลียดเราได้

แต่ความรู้สึกนี้จะชัดเจนหรือไม่อยู่ที่ “ จิต ” ถ้าคนที่มีจิตดี นิ่งสงบ จะรับรู้กระแสจิตของความคิดผู้อื่นได้เร็ว
และค่อนข้างชัดเจน กว่าคนที่จิตฟุ้งซ่าน ลองสังเกตง่าย ๆ ว่า คนบางคน เราอยู่ใกล้พูดคุยด้วยแล้วรู้สึกสบาย
ใจ ปลอดภัย โล่งใจ เพราะคนผู้นั้นเป็นผู้ที่มีกระแสจิตที่ดี มีความเมตตา ไม่คิดร้ายใคร พลังจิตจึงเป็นกระแส
ที่สว่างใสและอบอุ่นปลอดภัย แม้แต่เทวดาก็อยากมาอารักษ์ สัตว์ก็ยังอยากอยู่ใกล้

แต่กับอีกคนที่อยู่ใกล้แล้วกลับรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจ เพราะคนผู้นั้นเป็นผู้ที่มีกระแสจิตพิฆาต ชอบคิดร้าย
อาฆาต พยาบาทและเบียดเบียนผู้อื่นอยู่เสมอ พลังจิตจึงเป็นกระแสแบบทึมแทง ทำให้คนที่อยู่ใกล้รับถึง
กระแส นั้น จึงก่อให้เกิดความอึดอัด ไม่ไว้วางใจ หวาดกลัว และไม่อยากเข้าใกล้ แม้แต่เทวดาก็ส่ายหน้า หมู
หมาก็วิ่งหนี

คนที่มีคลื่นพลังจิตชนิดบวกอยู่สูง จะเป็นประเภทของคนที่ชอบฟังพาตัวเอง มีใจเปิดกว้าง ไม่คิดร้ายใคร ให้

อภัยผู้อื่นเสมอ มีความเมตตา และมองโลกในแง่ดี มีกำลังใจสูง ไม่ว่าจะเผชิญหน้าอยู่กับปัญหาใด ๆ ก็จะไม่ย่อ
ท้อ และไม่สูญเสียกำลังใจง่าย ๆ ทำให้สามารถพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสได้อยู่เสมอ ๆ

บางคนหาวิธีสร้างเสน่ห์เมตตามหานิยมกันให้วุ่นวาย แต่เมตตามหานิยมที่คงกระพันอย่างแท้จริงแล้วอยู่ที่
ความคิดและจิตใจของเรานั้นเอง ถ้าเพียงแค่ว่าเราปรับความคิดให้คิดในแง่บวก คิดดีและใจกว้าง รู้จักให้อภัยใน
ความผิดพลาดของผู้อื่นบ้าง เพราะเราเองก็เชื่อว่าจะไม่เคยผิดพลาดมาก่อน เราก็ยังอยากได้รับการอภัยเลย เรา
ก็ควรรู้จักการอภัยผู้อื่นเป็นนิสัยบ้าง เราจะได้สิ่งนั้นกลับคืน การให้อภัยเป็นการฝึกความใจกว้างและ
เชื่อมโยงอยู่ในชื่อของเมตตาบารมีด้วย

รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราบ้าง จะทำให้เราได้สติในการทบทวนก่อนที่จะพูดหรือทำอะไรลงไปว่าจะไปกระทบ
ใจเขาหรือไม่ ลองพูดให้ตัวเองฟังก่อนดีกว่าไม่ ว่าสิ่งที่เราจะพูดเราฟังแล้วรู้สึกอย่างไร ถ้าเราฟังแล้วรู้สึกไม่ดี
เราจะใช้วิธีการทำลายตัวเองและผู้อื่นให้เป็นกรรมต่อกันทำไมและสิ่งที่ได้ตามมาคือเป็นการลดความเห็นแก่
ตัวลงไปได้มาก เพราะเรากำลังนึกถึงใจคนอื่นมากขึ้น แทนที่จะนึกถึงแต่ใจตัวเองอย่างที่เคยทำ และทำให้เกิด
กระแสจิตที่อ่อนโยนและเมตตาต่อผู้อื่นมากขึ้น เป็นกระแสจิตที่ดี ทำให้เกิดเสน่ห์ต่อมหาชน คนรักใคร่และเกิด
ความเมตตา โดยไม่ต้องไปพึ่งพาเครื่องรางของขลังที่ไหนเลย

เราทุกคนย่อมสร้างความหลังให้เกิดขึ้นกับตัวเองได้

เพียงแต่หมั่นเจิมจิตด้วยการคิดดี พูดดี ทำดี ในทุกวันเท่านั้นเอง .

จาก หนังสือธรรมะในจิต

ที่มา:

<http://www.baanmaha.com/forums/showthread.php?t=22215>

magic

เขียนโดย [จิตติเทพ นาอุดม](#) ที่ 06:58 ไม่มีความคิดเห็น: [ลิงก์ไปยังบทความนี้](#)

ป้ายกำกับ: [พระจิตติเทพ ภูวนาโร](#)

[กรรมวิธีสัมผัสรู้ด้วยพลังจิตของตนเอง](#)

กรรมวิธีนี้ตระหนักถึงสมรรถนะในการหยั่งรู้ที่จะทำความรู้จักตัวตนโดยรวมและแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งรวมไป
ถึงออร่าด้วยเป็นอย่างดี กรรมวิธีนี้ได้รับการออกแบบเพื่อที่จะกระตุ้นแหล่งพลังงานภายในที่ต้องการ เพื่อจะ
กระจายพลังนั้นออกไปสู่ออร่าของเรา ซึ่งในการนี้จำเป็นจะต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องออร่าของ
บุคคลและความสัมพันธ์ของมันที่มี วิธีสัมผัสดังต่อไปนี้

- การเตรียมตัว หาสถานที่ซึ่งคุณสามารถใช้เวลาในการปฏิบัติตามขั้นตอนของกรรมวิธีนี้ได้นานประมาณ 30 นาที จากนั้นสร้างความรู้สึกผ่อนคลายให้เกิดขึ้น สำรวจความคิดและความรู้สึกทั้งหลายที่เกิดอยู่ในจิตใจ
  - ทำจิตให้ว่าง หลับตาลง สูดลมหายใจลึก ๆ 2 – 3 ครั้ง ค่อย ๆ ระบายลมหายใจออกช้า ๆ ขจัดความคิดวุ่นวายในสมองออกให้หมด
  - สำรวจจิต มุ่งความสนใจทั้งหมดไปยังศูนย์กลางแห่งพลังงานที่อยู่ลึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก ขณะนี้เมื่อความคิดได้เข้าไปรวมอยู่ภายในแล้ว คุณจะสัมผัสพลังงานที่ล้นไหลออกมาจากแก่นกลางของออร่า พลังงานนั้นห่อหุ้มกายเนื้อของคุณด้วยรังสีที่สว่างเรือง
  - สำรวจออร่า สร้างจินตนาการถึงออร่าและใช้จิตสำรวจ เริ่มจากรูปแบบของพลังงานที่ปรากฏอยู่เหนือศีรษะแล้วค่อย ๆ เลื่อนการสำรวจต่ำลงมาเรื่อย ๆ สังเกตความรู้สึกที่เกิดควบคู่มากับการสำรวจออร่าในครั้งนี้
  - พิจารณาออร่า ในตอนต้นให้พิจารณาออร่าโดยรวมเสียก่อน จากนั้นจึงสำรวจเฉพาะบริเวณรวมไปถึงลักษณะของมันด้วย ให้ภาพจากจินตนาการเกี่ยวกับออร่านี้เกิดขึ้นด้วยตัวของมันเอง ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความรู้ที่จะเกิดขึ้นในจิต ควบคู่มากับการพิจารณาในขั้นตอนนี้
  - เก็บข้อมูลภายใน ให้คุณเก็บข้อมูลจากประสบการณ์นี้ด้วยการใช้วิธีถ่ายรูพออร่าทางจิต แล้วเอาเก็บเข้าไปในแฟ้มที่มีอยู่ภายในจิตของคุณ เพื่อประโยชน์สำหรับการใช้อ้างอิงต่อไปในอนาคต จบกระบวนการนี้ด้วยการยืนยันกับตนเองว่า .. ขณะนี้ฉันได้รับการเพิ่มพลังจิตอย่างเต็มเปี่ยมด้วยพลังทางบวกแล้ว
- การหยั่งรู้เกี่ยวกับเรื่องของออร่านั้น บางครั้งเราจะได้รับรายงานจากผู้รับการทดลองว่า มันจะเกิดขึ้นขณะที่จิตกำลังอยู่ในสภาวะที่แน่นอน ซึ่งรวมไปถึงสภาวะถอดกายทิพย์และการสะกดจิตด้วย
- (กรรมวิธีนี้ถ้าใครเคยสนใจสมาธิ จะพบว่าเป็นแค่สมาธิเบื้องต้น อาศัยผลพลอยจากสมาธิมาใช้นั่นเอง ซึ่งได้ทั้งจาก กรรมฐาน40 และสติปัฏฐานควบคู่ไป : Amine)
- การแปลความหมายจากสีในออร่า ในออร่าของมนุษย์นั้นจะไม่ถึงขาวสะอาดหรือดำมืดไปเสียทั้งหมด แต่จะมีบริเวณของสีขาวหรือสีดำปรากฏอยู่ตรงใดตรงหนึ่งในออร่านั้น สีทั้งสองนี้ปกติแล้วเราจะเห็นเป็นจุดของแสงสว่างหรือไม่ก็ดำมืดกว่าบริเวณอื่นนอกเหนือจากการให้สี ความเข้ม การแผ่กระจายของรัศมีและความชัดเจนของสีนั้นแล้ว ในออร่าก็ยังมีขนาดของการแผ่ขยายของรัศมีที่หลากหลายอีกด้วย บางครั้งเราจะมองเห็นสีรุ้งเป็นประกายเจิดจ้าขึ้นในบริเวณใดบริเวณหนึ่งของออร่า โดยทั่วไปแล้วความเข้มกับการแผ่ขยายของสี เป็นสิ่งที่ชี้ชัดถึงพลังอันเต็มเปี่ยมที่มีอยู่ในพลังงานของออร่า ยังมีความเข้มกับการแผ่ขนาดออกไปได้ไกลเพียงใด สีก็จะมีอิทธิพลและมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเท่านั้น การศึกษาค้นคว้าของเราจะบ่งบอกได้เพียงแค่ 10 สี จึงมีความเป็นไปได้ที่ว่ายังมีสีและการจัดระดับของสีอีกไม่น้อยที่เราไม่สามารถนำมารวมไว้ได้อีก
- สีรุ้ง
- รูปแบบของสีรุ้งนั้นเป็นการรวมตัวกันของสีเส้นที่หลากหลาย โทนสีจะนุ่มนวล ปรากฏเป็นโค้งรุ้งที่ครอบคลุมอยู่

ทั่วร่างหรืออาจจะเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น อาจจะเพียงแค่ส่วนศีรษะกับไหล่ทั้งสองข้าง เป็นต้น ปกติแล้วสีของสายรุ้งจะสว่างสดใสแผ่รัศมีออกไปได้กว้าง ออราสีรุ้งบ่งบอกถึงส่วนผสมของบุคลิกภาพส่วนตน ในทางบวก อาทิ เป็นผู้มีสติปัญญาความสามารถ มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีความรู้อันเกิดจากแรงบันดาลใจ มีคุณธรรม มีเมตตากรุณา มองโลกในแง่ดี และรู้จักตนเองดีบุคคลที่มีออราสีรุ้งสว่างสดใส มักเป็นผู้ที่มีแนวโน้มว่าเป็นเจ้าของเฉพาะสิ่งที่ดีที่สุดในโลก เมื่ออยู่ในกลุ่ม พวกเขาจะอยู่ในระดับผู้นำและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน รวมไปถึงชีวิตส่วนตัวด้วยขณะที่ออราสีรุ้งเป็นเครื่องหมายของความสูงส่งที่จะปรากฏในบุคลิกภาพของบุคคล แต่มันก็เป็นสีที่มีความอ่อนไหว พร้อมทั้งจะเกิดความไม่สมดุลหรือมีสีที่จืดจางลงได้โดยง่าย ถ้ามีสีอื่นแทรกซ้อนขึ้นมาอย่างกระทันหัน อย่างน้อยก็ในช่วงเวลาหนึ่ง

สีเหลือง

เป็น 1 ในจำนวนสีที่เราจะพบในออรามนุษย์ได้มากที่สุด พบมากในบุคคลที่มีสติปัญญาความสามารถสูง แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีปัญญา ส่วนความกว้างของรัศมีที่แผ่ขยายออกไปบ่งบอกถึงความเป็นผู้มีมนุษย์สัมพันธ์ และสามารถพึ่งพาอาศัยได้ ยิ่งออราสีเหลืองสว่างสดใสเพียงไร ก็ยิ่งสูงด้วยภูมิปัญญาเพียงนั้น ยิ่งสีสามารถแผ่ออกไปได้ไกลเพียงไร ยิ่งแสดงว่าเขาเป็นบุคคลที่มีความก้าวหน้าในสังคมมากเท่านั้นในการพิจารณาตำแหน่งออราสีเหลือง ถ้าสดใสปรากฏอยู่โดยรอบศีรษะแล้ว แสดงว่าบุคคลนั้นมีความคิดอ่านอันเป็นนามธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหาและการใช้คำพูด ขณะที่ปรากฏอยู่รอบไหล่และบริเวณทรวงอก แสดงว่ามีความสามารถในการใช้ดวงตาประสานกับการใช้มือได้เป็นอย่างดี และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเครื่องยนตร์กลไกออราสีเหลืองมักแสดงให้เห็นว่าบุคคลผู้นั้นเป็นบุคคลที่พึ่งพาได้ ให้ความเป็นมิตรกับทุกคน และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สำหรับบุคคลที่มีความสนใจในการช่วยเหลือสังคม เราจะพบว่าออราสีเหลืองแผ่กว้างออกไปยังบริเวณรอบนอกของออราด้วยสีเหลืองที่หม่นหมอง และขอบเขตที่จำกัดของการแผ่รัศมี มักแสดงถึงสภาวะจิตที่มีความตึงเครียด ก่อให้เกิดอิทธิพลทางลบต่อการทำหน้าที่ของสมองและเป็นอุปสรรคต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอีกด้วย[/glow]

สีฟ้า

สีฟ้าอ่อน มักจะสัมพันธ์กับความสมดุล ความเยือกเย็น สุขุม ความยืดหยุ่น ประณีประนอม และมองโลกในแง่ดี มักพบในออราของบุคคลที่รู้จักคุณค่าของตนเอง มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสีฟ้าเข้ม จะสัมพันธ์อยู่กับไหวพริบสติปัญญาและการรู้จักควบคุมอารมณ์ มักพบในออราของบุคคลที่มีไหวพริบ มีความสามารถสูง ทั้งยังเป็นคนที่มิหลักการในตนเองด้วยสีฟ้าในออราจะมีการสนองตอบเป็นพิเศษต่อการทำสมาธิและการสร้างความรู้สึกผ่อนคลายที่กระจายพลังงานสว่างสดใสเข้าไปในระบบออราสีฟ้าหม่นเกิดขึ้นที่ตรงบริเวณใดของออราก็ตาม คือสิ่งที่บ่งบอกถึงการมองโลกในแง่ร้าย ความท้อแท้และความรู้สึกหวาดระแวง ซึมเศร้าอย่างรุนแรงหรือผู้ที่คิดฆ่าตัวตาย

สีเขียว

บ่งบอกถึงพลังงานแห่งการบำบัดรักษา ความพยายามที่จะรู้จักตัวตนแท้จริงของตนเองและการยกระดับจิตใจ โดยทั่วไปนั้น ออร่าของผู้ที่ประกอบอาชีพในการให้การบำบัดรักษา อาทิ แพทย์ พยาบาล และรวมไปถึงนักสังคมสงเคราะห์ทั้งหลายนั้น มักจะมีออร่าเขียวสดใสความน่าสนใจอย่างหนึ่งคือ นักพลังจิตบำบัดนั้นมักจะมีออร่าสีรุ้ง ซึ่งไม่มีใครพบในออร่าของบุคคลที่มีอาชีพในการบำบัดแบบอื่นเท่าไรนักออร่าสีรุ้งที่มีสีเขียวเด่นกว่าสีอื่น มักจะมีความเกี่ยวเนื่องกับมิติลึกลับในระดับจิตสำนึกอีก จึงพบว่าจะพบออร่าดังกล่าวนี้เกิดอยู่ในออร่าของนักมายากลอีกด้วยจากการศึกษาออร่าของนักศึกษาแพทย์ พบว่าออร่าของพวกเขาสีเขียวเด่นกว่าสีอื่น ๆ ที่ปรากฏรวมอยู่ด้วย ในขณะที่ออร่าของนักศึกษาพยาบาลพบว่า ไม่เพียงแต่ออร่าจะมีสีเขียวสดใส แต่ยังมีคลื่นความถี่สูงกว่าสีอื่น ๆ มากสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้น ออร่าเขาจะมีบริเวณที่เป็นสีเขียวที่แผ่รัศมีออกไปกว้างมาก โดยที่สีเขียวสดมักจะปรากฏเป็นลำแสงพลังงานที่ห่อหุ้มร่างกายไว้สีเขียวที่หม่นหมองเป็นสัญลักษณ์ของความอิจฉาริษยา ชอบใช้พฤติกรรมของตนเป็นมาตรฐานและมักจะกล่าวโทษผู้อื่นในความล้มเหลวของตนเองสีเขียวหม่นที่ค่อนข้างสีเทานั้น มักเป็นลางบอกเหตุว่าจะพบเรื่องร้าย ๆ ที่เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวหรือเคราะห์ร้าย รวมไปถึงอาการเจ็บไข้ได้ป่วยรุนแรง

สีชมพู

เป็นสีแห่งวัยเยาว์ ความสุขสดชื่น อุดมคติ แม้จะปรากฏอยู่ท่ามกลางสีอื่น ๆ ที่หม่นมัวหรือจืดชืด แต่สีชมพูมักจะสว่างสดใสอย่างเห็นได้ชัดเสมอ เป็นสีแห่งความหวังและมีแนวโน้มไปในทางมั่นคงเนื่องจากสีชมพูจะพบในคลื่นความถี่สูงในออร่าที่บ่งบอกถึงความมีอายุยืน จึงมักสัมพันธ์กับความเป็นผู้มีอายุยืนยาวด้วยมักพบสีชมพูจำนวนมากในคนที่พร้อมจะอุทิศเวลาและทรัพย์สินในกรณีที่พวกเขาพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรกระทำ เป็นบุคคลที่ปกติจะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองแต่พอประมาณ ส่วนใหญ่แล้วจะมุ่งความสนใจไปในเรื่องการอนุรักษ์งานศิลปะและงานด้านประวัติศาสตร์ต่าง ๆ มากกว่า

สีน้ำตาล

สัมพันธ์อย่างมากในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกและวัตถุแร่ธาตุทางธรรมชาติ บ่งบอกอุปนิสัยว่าเป็นนักปฏิบัติ มั่นคงในจิตใจและรักอิสระ นักธรณีวิทยา นักนิเวศวิทยา นักโบราณคดี นักพัฒนาที่ดิน และผู้ที่ทำงานด้านการก่อสร้างส่วนใหญ่แล้วจะมีสีน้ำตาลโดดเด่นส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่สนใจในกิจกรรมในที่โล่งแจ้ง เช่น เดินทางไกล , ล่าสัตว์ ฯ มักไม่มีใครพอใจในกิจวัตรที่จะต้องปฏิบัติเป็นประจำ รวมไปถึงชีวิตในซานเมือง บุคคลเหล่านี้จะใส่ใจเรื่องสุขภาพ การออกกำลังกายโรงยิมหรือกีฬาที่ใช้แรงกแดด เป็นกิจกรรมที่พวกเขาจะปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอภายหลังจากเสร็จงานประจำที่ทำอยู่ เมื่อถึงสุดสัปดาห์มักจะไปหาความสำราญตามชายหาดหรือภูเขา แม้จะมีสังคมที่ดีแต่ก็มีโลกส่วนตัวสูงมากเป็นบุคคลที่เชื่อมั่นในตนเอง มีความเชื่อในแรงบันดาลใจสูงมาก มีลักษณะชี้ขาดใน

การตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

สีม่วง

เป็นสีที่มีอยู่น้อยมากในออร่า สัมพันธ์กับปรัชญา มักเป็นผู้มีแนวคิดในทางสร้างสรรค์และมีความเป็นศิลปิน อย่งเห็นได้ชัด มักมองในมุมกว้างมากกว่าจะสนใจในข้อเท็จจริงเฉพาะหรือเอาสถิติเข้ามาอ้าง เนื่องจากไม่เชื่อถือในตัวเลขสถิติอยู่แล้วบุคคลเหล่านี้มักมีสติปัญญาเหนือระดับอัตราเฉลี่ย มักเรียกร้องความเคารพนับถือจากเพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ชอบทำงานในแขนงที่ตนมีใจรักโดดเด่นในออร่าของผู้สอนศาสนา นักปรัชญาและนักทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นมันยังเป็นสีที่มั่นคงมาก ไม่ซีดหรือจืดจางได้ง่าย

สีส้ม

คนที่มีออร่าสีส้มเป็นหลัก มักพบในกลุ่มบุคคลที่ประสบความสำเร็จสูง โดดเด่นในสังคม งานขายต่าง ๆ จะเชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่จะรักอิสระและมีธรรมชาติในการแข่งขันสูง เชี่ยวชาญในการใช้คารมเกลี้ยกล่อมราวจะชดเชยสิ่งที่เป็นปมด้อยของตน เมื่อใดที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ บุคคลประเภทนี้จะมีการกล่าวแก้ข้อหาอย่างรุนแรง แม้บุคคลประเภทนี้จะยกย่องคุณค่าต่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม แต่ก็ไม่อาจยึดมั่นได้ในระยะยาว เพราะบางครั้งพลังความคิดของเขาจะกระจัดกระจายทำให้พวกเขาไม่อาจทำงานสำคัญ ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ การที่สีส้มจืดจางลง บ่งถึงการมีความอดทนน้อย

สีเทา

ปกติแล้วจะปรากฏเพียงชั่วคราว แต่มักบ่งถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้ เช่น ความเจ็บป่วย ถ้าเมื่อใดมันขยายใหญ่เต็มออร่า อาจหมายถึงความตายได้ ความป่วยไข้ที่ใกล้เข้ามา บอกได้จากสีเทาที่ปรากฏขึ้นตรงบริเวณในสุดของออร่าถ้ามีสีเทาเข้มเป็นบริเวณเล็ก ๆ นั่นคือการบ่งชี้ถึงปัญหาทางสุขภาพที่ร้ายแรงเป็นพิเศษ อาจเกี่ยวกับอวัยวะภายใน ขึ้นกับตำแหน่งที่สีเทาปรากฏด้วยถ้ามันปรากฏขึ้นบริเวณตอนบนของออร่า ขยายใหญ่ออกไปจนเลยขอบนอกของออร่า จะบ่งถึงข่าวร้าย อาจหมายถึงการสูญเสียบุคคล ผู้ที่เป็นที่รักหรือญาติสนิทมิตรสหาย

สีแดง

อาจจะปรากฏเป็นปื้นใหญ่ขึ้นมาอย่างฉับพลันหรืออาจจะเป็นขนาดเล็กและปรากฏชั่วคราว มักสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เกิดอย่างหุนหันพลันแล่นและอารมณ์ที่รุนแรง รวมไปถึงการระเบิดความโกรธอีกด้วย แม้ว่าจะเกิดชั่วคราว แต่เส้นใยสีแดงก็สามารถถักทอเข้าไปในออร่าจนกลายเป็นรูปแบบถาวรของพฤติกรรมที่มีศักยภาพสูง แต่บ่อนทำลายพลังในตัวลง มักพบสีแดงเข้มในออร่าของผู้ที่กระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าหรือผู้ที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรง รวมไปถึงวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปทางรุนแรงด้วย นอกเหนือจากนั้นยังพบได้ในออร่าของนักกีฬา เพราะจะบ่งถึงความชอบความตื่นเต้น กระวนกระวายและพฤติกรรมชอบเสี่ยงได้อีกด้วย

ปกิณกรรม : 10 สุตยอตสตรีในพุทธศาสนา

สิ่งที่น่าสังเกต นางผมหอม เป็นตำนานที่กล่าวถึงนางเงือกว่ามีเส้นผมหอมราวดอกไม้ บุรุษใดได้พบเจอ ต้องหลงไหล

เผยแพร่: 27 ก.พ. 2552 15:14:

วันที่ ๘ มีนาคมนี้ เป็นวันสตรีสากลของโลก สิ่งหนึ่งอันเป็นวันสำคัญนี้ ก็คือ ทำให้คนเรานึกถึงบทบาทของสตรีที่มีต่อสังคมโลก ไม่ว่าสตรีเหล่านั้นจะอยู่ในส่วนไหนของโลก คอลัมน์นี้จึงถือโอกาสนำชีวประวัติของสตรีที่มีบทบาทสำคัญในพระพุทธศาสนา และในสังคมครั้งพุทธกาล ๑๐ คน ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงยกย่องให้เป็นเลิศในด้านต่างๆ มาแนะนำท่านผู้อ่าน โดยสังเขป ดังนี้

๑. นางสุชาดา เป็นธิดาของเสนิกภุมพี ในหมู่บ้านเสนานิคม ตำบลอุรุเวลา เมื่ออย่างเข้าสู่วัยสาว นางได้ทำพิธีบวงสรวงต่อเทพยดาที่สิงสถิตอยู่ ณ ต้นไทรใหญ่ใกล้บ้าน โดยตั้งความปรารถนาไว้สองประการ คือ ขอให้นางได้แต่งงานกับชายที่มีบุญ และมีทรัพย์สินเสมอกัน และขอให้นางมีบุตรคนแรกเป็นชาย

ความปรารถนาของนางสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้ และนางได้ทำพิธีบวงสรวงเทพยดา เมื่อบุตรชายของนางแต่งงานแล้ว โดยนำข้าวมธุปายาสใส่ถาดทองคำ ไปบวงสรวง เทพยดา ณ ต้นไทรที่นางเคยบนบานไว้ ซึ่งนางได้พบพระสิทธัตถะ โภทิสัตว์ประทับนั่งอยู่ที่นั่น มีรัศมีเปล่งปลั่ง น่าเลื่อมใส นางเข้าใจว่าเป็นเทพยดา จึงน้อมถาดทองคำที่ใส่ข้าวมธุปายาสเข้าไปถวาย พระโภทิสัตว์รับถาดทองคำนั้นไว้ เมื่อนางถวายถาดทองคำแล้วก็เลี้ยวออกไปโดยไม่เสียดายถาดทองคำอันมีค่าเลย พระโภทิสัตว์เสวยข้าวมธุปายาสแล้ว ก็ลอยถาดทองคำลงในแม่น้ำเนรัญชรา วันนั้น เป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ เป็นวันแห่งการตรัสรู้ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ในกาลต่อมา “ยสะ” ซึ่งเป็นบุตรชายของนางสุชาดา ได้พบพระพุทธเจ้าที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน แขวงเมืองพาราณสี ได้ฟังธรรมจากพระศาสดาและได้บรรลุเป็นโสดาบันและได้บรรลุอรหัตผล เมื่อได้ฟังธรรมที่พระพุทธเจ้าแสดงแก่บิดาของตน แล้วทูลขออุปสมบทเป็นเอหิภิกขุอุปสัมปทา บิดาของท่านได้เป็นอุบาสกผู้ถึงพระรัตนตรัยคนแรก ส่วนมารดา คือนางสุชาดา พร้อมทั้งภรรยาเก่าของท่านยสะ เมื่อได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์ก็ได้ถึงพระรัตนตรัย เป็นอุบาสิกาผู้แรกในพระพุทธศาสนา

นางสุชาดาได้รับการยกย่องจากพระพุทธเจ้าว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลาย ในฝ่ายผู้ถึงพระรัตนตรัยก่อน

อุบาสิกาทั้งปวง

๒. นางวิสาขา มหาอุบาสิกา เกิดในตระกูลเศรษฐี ในเมืองภัททียะ แคว้นอังคะ เป็นธิดาของชนนุชชัย และนางสมุณาเทวี ขณะอายุได้ ๗ ขวบ ได้ฟังธรรมที่พระพุทธเจ้าแสดงแก่เมณฑกเศรษฐี ผู้เป็นปู่ ก็ได้สำเร็จเป็นพระโสดาบัน ต่อมาได้ย้ายครอบครัวไปอยู่เมืองสาวัตถี ตามพระราชประสงค์ของพระเจ้าปเสนทิโกศล ที่ประสงค์จะมีตระกูลมหาเศรษฐีอยู่ในเมืองของพระองค์

นางวิสาขาได้มีบทบาทสำคัญในพระพุทธศาสนา ได้สร้างวัดบุพพารามในนครสาวัตถี เป็นโลหประสาท ๒ ชั้น มีห้องพักสำหรับพระภิกษุ ๕๐๐ รูป นางวิสาขาถวายความอุปถัมภ์แก่พระพุทธเจ้าและพระสาวกมิได้ว่างวัน และเมื่อเกิดการโต้สวนเกี่ยวกับนางภิกษุณีในความไม่สมควรที่เกิดขึ้น ก็จะมีนางวิสาขาเป็นกรรมการด้วยผู้หนึ่งเสมอมา และนางได้ทำให้ตระกูลของพ่อผัวเป็นสัมมามีธู จนนางได้รับการยกย่องจากพ่อผัวให้เป็นมารดาทางธรรม มีชื่อว่า “*วิสาขามิคารมาตา*” เป็นต้น

นางวิสาขาได้รับการยกย่องจากพระพุทธเจ้าว่า เป็นเลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้เป็นทายิกา (ผู้ถวายทาน)

๓. นางขุชุตตรา เป็นสาวพิการหลังค่อม เป็นลูกสาวของหญิงแม่มนในเรือนของโฆสกเศรษฐีในกรุงโกสัมพี ต่อมาโฆสกเศรษฐีได้รับนางสามาวดีไว้ในฐานะธิดาของตนแล้ว ได้มอบหญิง ๕๐๐ คน ซึ่งมีนางขุชุตตราอยู่ในจำนวนนี้ด้วย เป็นบริวารของนางสามาวดี ต่อมานางสามาวดี ได้รับการอภิเษกเป็นพระมเหสีของพระเจ้าอุเทนแห่งนครโกสัมพี หญิงบริวารเหล่านี้ก็ได้ติดตามไปรับใช้พระนางสามาวดีในพระราชนิเวศน์ด้วย ต่อมานางขุชุตตราได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วบรรลุโสดาปัตติผล และนางได้แสดงธรรมแก่พระนางสามาวดี และหญิงบริวารทั้งหมด จนได้บรรลุโสดาบันพร้อมกัน นางจึงเป็นทั้งมารดาและอาจารย์ของพระนางสามาวดีและหญิงบริวาร โดยมีหน้าที่ ไปฟังธรรมจากพระบรมศาสดา แล้วมาแสดงแก่คนเหล่านั้น จนนางเป็นผู้เชี่ยวชาญในพระไตรปิฎก

นางขุชุตตราได้รับการยกย่องจากพระบรมศาสดาว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้แสดงธรรม

๔. พระนางสามาวดี เป็นธิดาของเศรษฐีนามว่า ภัททวคีย์ แห่งเมือง ภัททวคีย์ เดิมชื่อสามา บิดาของนางเป็นสหายกับโฆสกเศรษฐีแห่งนครโกสัมพี ต่อมาเกิดโรคระบาดในเมืองภัททวคีย์ เศรษฐีต้องพา ภรรยาและลูกสาวหนีภัยไปนครโกสัมพี แต่เมื่อเดินทางไปถึงนครโกสัมพี ไม่ทันได้พบกับโฆสกเศรษฐีผู้เป็นสหาย ก็ได้เสียชีวิต

พร้อมกับภรรยา ทั้งให้นางสามาวดี อยู่แต่ลำพัง ต่อมาโฆสกเศรษฐีทราบเรื่องจึงรับนางสามาวดีเป็นลูกบุญธรรม ตั้งไว้ตำแหน่งแห่งธิดา และต่อมาได้อภิเษกกับพระเจ้าอุเทนแห่งนครโกสัมพี

พระนางสามาวดีได้ฟังธรรมจากนางชูชุตตราจนบรรลุเป็นพระโสดาบัน ภายหลังพระเจ้าอุเทนเชื่อคำยุยงของพระนางมาคันทिया ซึ่งไม่พอใจที่พระนางสามาวดี ฝึกฝนในพระพุทธศาสนา พระเจ้าอุเทนจึงให้นางสามาวดีและหญิงบริวารยืนเรียงแถวกันแล้วยิงด้วยธนู แต่พระนางสามาวดีและหญิงบริวารทั้งหมด แม่เมตตาแก่พระเจ้าอุเทน ธนูที่ยิงไปจึงมิได้ทำอันตราย แต่ได้หวนกลับมาตกลงตรงเบื้องพระพักตร์ พระเจ้าอุเทนรู้สึกสำนึกผิด จึงขอโทษพระนางสามาวดี ซึ่งนางไม่ได้โกรธเคืองแต่อย่างใด โดยบอกเพียงว่าให้มีพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งเถิด อย่ายึดถือเอาพระนางเป็นที่พึ่งเลย

ในเวลาต่อมา พระนางสามาวดีก็ถูกพระนางมาคันทिया ไซ้ให้คนลอบไปเผาปราสาท พระนางสามาวดีและหญิงบริวารถูกไฟคลอกเสียชีวิตทั้งหมด พระเจ้า อุเทนทรงทราบเรื่องจึงสั่งให้ประหารพระนางมาคันทियाและเหล่าญาติจนหมดสิ้น

พระนางสามาวดีได้รับการยกย่องจากพระบรมศาสดาว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้อยู่ด้วยเมตตา

๕. นางอุตตรานันทมารดา เป็นลูกสาวของนายปุณณะ ซึ่งเป็นคนรับใช้ในเรือนของสุมนเศรษฐี ในกรุงราชคฤห์ เป็นคนขยันทำงาน ได้ถวายอาหารบิณฑบาตแก่พระสารีบุตร ผู้ออกจากนิโรธสมบัติ เขาจึงได้กลายเป็นเศรษฐีในวันนั้น ต่อมานางอุตตรานันทมารดาได้สมรสกับลูกชายของราชคฤห์เศรษฐี แต่เพราะนางเป็นโสดาบันต้องอธิษฐานอุโบสถเดือนละ ๘ วัน จึงว่าจ้างนางสิริมา หญิงงามเมืองมาบำรุงบำเรอสามีแทนตน ส่วนตนและหญิงบริวารก็จัดหาของเคี้ยวของฉัน เพื่อถวายพระพุทธเจ้าและพระสาวก ฝ่ายนางสิริมา และสามีของนางยืนดูอยู่ที่หน้าต่างด้วยความไม่พอใจ จึงใช้น้ำมันร้อนๆ เเทรดไปบนศีรษะของนางอุตตรา ซึ่งนางอุตตราเองก็ระวังตัวจึงเข้ามานอนอยู่ น้ำมันร้อนๆ จึงไม่ทำอันตรายใดๆ ได้เลย นางสิริมาได้ระลึกถึงความผิดของตน จึงกราบแทบเท้านางอุตตราเพื่อขอโทษ ต่อมานางสิริมาได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า และได้ดำรงอยู่ในโสดาปัตติผล

ด้วยเหตุที่นางอุตตราเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเข้ามาน พระบรมศาสดาจึงยกย่องว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในการเพ่งมาน หรือผู้เข้ามาน

๖. พระนางสุปปวาสา เป็นธิดาของกษัตริย์นครโกสิยะ ทรงเจริญวัยแล้วได้อภิเษกสมรสกับศากยกุมารองค์

หนึ่ง จากนั้นพระนางก็ตั้งครุภณาน ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน จึงประสูติโอรส นามว่าสิวลี พระนางได้เข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ครั้งแรกได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์จบแล้วก็บรรลุป็นพระอริยบุคคลชั้นพระโสดาบัน ต่อมาพระนางได้ถวายภัตตาหารแก่พระพุทธเจ้า และพระอริยสาวกอย่างสม่ำเสมอ

พระนางได้รับการยกย่องจากพระบรมศาสดาว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้ถวายของอันมีรสอันประณีต

๗. นางสุปเปีย เกิดในตระกูลหนึ่งในกรุงพาราณสี เมื่อเจริญวัยแล้วได้แต่งงานกับชายผู้มีฐานะเสมอกัน นางมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าแล้วบรรลุป็นพระโสดาบัน วันหนึ่งไปฟังธรรมที่วัด ก่อนกลับบ้านพบพระสงฆ์อาพาธรูปหนึ่ง จึงถามว่าพระคุณเจ้าต้องการสิ่งใด พระรูปนั้นก็ตอบว่า อาตมาต้องการอาหารที่มีเนื้อ

วันรุ่งขึ้น นางใช้ให้หาสัวไปหาซื้อเนื้อในตลาด แต่ก็หาซื้อไม่ได้ จึงฉีกเนื้อที่ขาของตน แล้วให้นำไปปรุงเป็นอาหารถวายพระรูปนั้น พระพุทธเจ้าทรงทราบว่า นางสุปเปียป่วย จึงเสด็จมาพร้อมกับพระสงฆ์เพื่อเยี่ยมไข้ นาง เมื่อพระพุทธเจ้าตรัสถามถึงนาง นางจึงลุกขึ้นจากที่นอน อาการเจ็บปวดก็หายไปเป็นปลิดทิ้ง บาดแผลหายสนิทเป็นปกติทุกประการ นางได้กราบทูลถึงเรื่องราวที่ตนกระทำไปทั้ง หมดให้พระพุทธองค์ได้ทรงทราบ พระองค์จึงบัญญัติสิกขาบท ห้ามภิกษุฉันเนื้อมนุษย์

พระพุทธองค์ทรงยกย่องนางสุปเปียว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้อุปัฏฐากภิกษุอาพาธ

๘. นางกาติยานี เกิดในกุกกรรฆนคร มีศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาตั้งแต่เยาว์วัย มีหญิงสหายคนหนึ่งชื่อนางกาฬี ในราตรีหนึ่งขณะที่พระโกณฑิณณโสมเถระ กำลังแสดงธรรมโปรดมารดา จนได้บรรลุธรรมโสดาปัตติผลถึงพระอรหันตมรรค โดยนางกาติยานี และนางกาฬีสหายก็ได้ร่วมฟังธรรมอยู่ด้วย

คืนนั้นโจรประมาณ ๙๐๐ คน ชูดุโม่งค์จากมุมหนึ่งของเมืองไปโผล่ที่บ้านของนางกาติยานี ส่วนหัวหน้าโจรทำที่เข้าไปฟังธรรม เพื่อต้องการทราบว่าคนเหล่านั้นประชุมกันด้วยเรื่องอะไร ได้ยินนางทาสีบอกนางกาติยานีว่ามีโจรเข้าบ้าน มาขโมยของ แต่นางกลับบอกว่าอย่าไปสนใจ โจรอยากได้อะไรก็ให้เขาขโมยไป เราจะฟังธรรม หัวหน้าโจรได้ยินดังนั้นเกิดอาการเลื่อมใส จึงสั่งให้ลูกน้องคืนสิ่งของที่ขโมยไปคืนแก่นางกาติยานีทั้งหมด และขอให้นางช่วยให้ตนได้บวชในสำนักของ พระโกณฑิณณโสมเถระด้วย ซึ่งนางก็จัดการให้ตามประสงค์ และ

ทั้งหมดก็ได้บวชจนบรรลุพระอรหัตผล ส่วนนางฟังธรรมแล้วบรรลุพระโสดาบัน

พระบรมศาสดาทรงยกย่องนางกาตียานีว่า เป็นเลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้เลื่อมใสมั่นคง

๙. นางนกุลมารดาคหปตนิ เกิดในตระกูลเศรษฐีในเมืองสูงสูมารคีรี แคว้นภักคะ เมื่อเจริญวัยได้แต่งงานอยู่ครองเรือนตามขรवासฺมึสสัย เมื่อบิดามารดาเสียชีวิตแล้วก็ครอบครองสมบัติสืบไป ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จไปสู่นครสูงสูมารคีรี ประทับในเภสกลาวัน นกุลเศรษฐีและภริยาพร้อมชาวเมืองสูงสูมารคีรีเข้าไปเฝ้าพระพุทธเจ้า และได้เรียกพระพุทธเจ้าว่าเป็นบุตรของตน พระพุทธเจ้าทรงยกเรื่องในอดีตชาติมาตรัสแก่พุทธบริษัทว่า ทั้งสองสามีภริยานี้เคยเป็นบิดามารดาของพระองค์มา ๕๐๐ ชาติ เป็นต้น จึงทำให้ชาวเมืองคลายความสนเท่ห์จนหมดสิ้น

พระบรมศาสดาทรงยกย่องนางนกุลมารดาคหปตนิ ให้เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้มีความคุ้นเคยในพระศาสดา

๑๐. นางกาฬีกุรรฆริกา เกิดในเมืองราชคฤห์ มีสามีอยู่ในกรุงกุรฆนนคร ต่อมานางได้ตั้งครุภัก และกลับยังเรือนของบิดามารดาใน กรุงราชคฤห์ คั้นหนึ่งได้ยินพวักษัที่ยืนอยู่ในอากาศเหนือปราสาทของตน สรรเสริญคุณพระรัตนตรัยแล้วเกิดศรัทธาเลื่อมใส ได้ดำรงอยู่ในโสดาปัตติผล โดยยังมีได้เข้าเฝ้าพระบรมศาสดา และนางได้คลอดบุตรโดยสวัสดิภาพ

พระบรมศาสดาจึงยกย่องนางกาฬีกุรรฆริกาว่า เป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกาทั้งหลายในฝ่ายผู้ได้ความเลื่อมใสตามเขา คือ เลื่อมใสโดยฟังตามคนอื่น

สตรีทั้ง ๑๐ คนนี้ นับว่ามีบทบาทสำคัญในพระพุทธศาสนาที่ไม่อาจปฏิเสธได้ เพราะเป็นรากเหง้าแห่งความเจริญของพระพุทธศาสนาสืบๆต่อกันมาจนทุกวันนี้

เงือกตัวแรกได้ถือกำเนิดมาจากความผิดพลาด

ตำนานเก่าแก่ที่สุดเกี่ยวกับเงือกน่าจะเป็น ตำนานเทพเจ้าของซีเรียที่ชื่อว่า **อธากาทิส** โดยเธอได้ตกหลุมรักคนเลี้ยงแกะคนหนึ่ง แต่ด้วยความที่เธอเป็นเทพเลยทำให้คนรักของเธอถูกเบี่ยงบนลงโทษจนเสียชีวิต และด้วยความรู้สึกผิดต่อเขาเลยทำให้เธอตัดสินใจว่าจะจบชีวิตตัวเองตามด้วยวิธีจมน้ำตาย ทันทีที่พระเจ้าเบื่องบนรู้เลยจัดการสาปให้เธอกลายเป็นปลาไปตลอดชีวิต แต่เพราะความสวยและโชคที่ยังเข้าข้างอยู่ คำสาปจึงได้หยุดลงชั่วขณะเลยส่งผลทำให้ร่างกายท่อนล่างของเธอเป็นปลา แต่ท่อนบนยังเป็นมนุษย์อยู่ **อธากาทิส** จึงได้กลายเป็น**มนุษย์เงือกคนแรกในตำนาน**

The Little Mermaid กับการ**แอบเลือด**ในวรรณกรรม

The Little Mermaid เป็นเทพนิยายในศตวรรษที่ 19 ผลงานการแต่งของนักเขียนชาวเดนมาร์ก “**ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน**” โดยเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ**นางเงือกสาวที่เต็มใจยอมสละชีวิตและเอกลักษณ์ของตน** เพื่อให้ได้มาซึ่งจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ โดยวรรณกรรมเรื่องนี้ได้รับความนิยมมากจนถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ขึ้นมา แต่ในภาพยนตร์ก็มีการบิดเบือนเนื้อหาจนกลายเป็นเรื่องที่สวยงาม ซึ่งผิดกับเรื่องจริงที่เป็นอะไรที่น่าผิดหวังอยู่พอสมควร

โดยในวรรณกรรมของฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซนมีอยู่มากหนึ่งที่พี่สาวของนางเงือกสาวได้นำเส้นผมของเธอไปขายให้กับ**แม่มดทะเล**เพื่อแลกกับ**กริช**ที่จะต้องใช้ในการแทงเจ้าชายเพื่อที่จะทำให้เลือดของเขาหยดลงบนเท้าของเธอ เพราะเมื่อใดที่เลือดของเขาหยดลงบนเท้าของเธอ เมื่อนั้นเธอก็จะได้หางกลับคืนมาและจะสามารถกลับไปแหวกว่ายในท้องทะเลได้เหมือนอย่างเคย แต่สุดท้ายนางเงือกสาวก็ไม่หลง เธอเลยตัดสินใจกระโดดลงทะเลก่อนที่จะกลายเป็นฟองอากาศไปในที่สุด สาเหตุคงจะมาจากความผิดหวังที่เจ้าชายหันไปแต่งงานกับผู้หญิงคนอื่นที่ไม่ใช่เธอ เลยทำให้เกิดเรื่องราวอันน่าเศร้าดังกล่าวนี้อขึ้นมา...

เงือกของญี่ปุ่นนั้นมีลำตัวเป็นรูแถบยังมีเขี้ยวอีกต่างหาก

เอ๋ม... สรุปล้วนนางเป็นเงือก หรือนางเป็นงู แถมรูปประกอบก็น่ากลัวเหลือเกิน อ่ะๆ กลับเข้าเรื่องกัน ตามตำนานของญี่ปุ่นดั้งเดิมได้เรียกสัตว์ประหลาดหรือปีศาจตัวนี้ว่า **นุระ ออนนะ** โดยเธอเป็นหญิงสาวครึ่งคนครึ่งงู มีใบหน้าและเส้นผมเหมือนมนุษย์ แต่กลับมีดวงตาและฟันคล้ายงู โดยอาหารที่หล่อเลี้ยงเธอในแต่ละวันก็คือเลือดสดๆ ในประวัติศาสตร์ของชาวญี่ปุ่นได้แบ่งประเภทของนุระ ออนนะ ออกเป็น **2 ประเภท** ประเภทแรกคือ ไร้แขน (ตามที่เราเห็นในภาพ) ส่วนอีกประเภทคือมีแขนงอกออกมาเหมือนแขนของมนุษย์ และจากข้อมูลที่ที่น่าสนใจเพิ่มเติมว่าในตำนานของประเทศญี่ปุ่นแต่เดิมได้มีการพูดถึงเงือกเอาไว้อีกเหมือนกัน โดยตำนานนี้ได้พูดถึง**แมซึบิคุนิ**ผู้มีอายุ 800 ปีที่ชื่นชอบการกินเนื้อเงือกเพราะเนื้อเงือกสามารถทำให้เธอเป็นอมตะและไม่มีวันแก่ เอาจริงๆ ไม่ว่าจะประเภทไหนก็น่ากลัวทั้งนั้นแหละเนอะ ว่าไหม

เงือกในตำนานของฝรั่งเศสเป็นผลผลิตที่ได้จาก
ส่วนผสมระหว่างเทพกับบง

หลังจากที่เราได้รู้จักกับเงือกของญี่ปุ่นกันไปแล้ว พื้นที่ที่ขอพาข้ามฝั่งมายังดินแดนของประเทศฝรั่งเศส ที่บอก
เลยว่ามี ความคล้ายคลึงกับตำนานเงือกตัวแรกเอามากๆ เลยคือ เป็นเงือกที่เกิดมาจากครอบครัวของ**เทพกับบ
มนุษย์** ซึ่งก่อนหน้านั้นเทพตนนั้นได้เคยมีความสัมพันธ์กับแม่เมตตางหนึ่งมาก่อน แถมพอได้รู้ความจริงมันจึงทำ
ให้เธอโกรธมาก ถึงขนาดจัดการจับพ่อของตัวเองมาขังไว้บนภูเขา เมื่อแม่ที่เป็นมนุษย์ของเธอรู้เข้าเลยโกรธ
มากแถมยัง**สาปแช่ง**เธอทุกวัน จนคำสาปแช่งนั้นได้ทำให้ร่างกายท่อนล่างของเธอกลายเป็นงูในทุกๆ คืนวัน
เสาร์

แต่อย่างไรก็ตามด้วยหน้าตาที่สวยของเธอได้ทำให้เจ้าชายรูปงามท่านหนึ่งตกหลุมรักเข้า โดยเธอได้ให้เขา
สัญญากับเธอว่า **ห้ามออกมาหาเธอในคืนวันเสาร์เด็ดขาด!** ซึ่งเจ้าชายก็ตอบตกลงว่าจะทำตามนั้น แต่เมื่อเอา
เข้าจริงแล้วเขากลับผิดสัญญา แถมยังทำให้เธอรู้สึกอายมากจนต้องระหกระเหินหนีไปในที่สุด แง ถ้ามว่าเศร้า
ไหม เศร้านะ แล้วถ้าถามว่าสมไหม เอาจริงๆ มันก็มีทั้ง 2 อย่าง แต่ก็อะนะ **กรรมใดใครก่อ กรรมนั้นย่อมคืน
สนอง**

ไซเรน สัตว์ประหลาดในตระกูลเงือก

ถ้าถามถึงสัตว์ประหลาดในตระกูลเงือกอีกหนึ่งตัวที่น่าสนใจไม่แพ้กัน หลายคนก็คงจะนึกถึง “ไซเรน” กันอย่างแน่นอน ถ้าน้องๆ กำลังสงสัยไซเรนคืออะไร มาจะ เดียวพื้นที่นี้จะอธิบายให้ฟัง ไซเรน เป็นปีศาจใน **ปกรณัมของกรีก** เป็นการผสมผสานของสัตว์ 3 อย่าง อันได้แก่ เงือก ปลา และนก

ไซเรนมีลักษณะที่แตกต่างจากเงือกเพียงเล็กน้อย แถมพวกมันยังมีความสามารถพิเศษในการสะกดจิตผู้อื่นด้วยเสียงอันไพเราะของมัน ซึ่งใครที่ทนฟังเสียงของมันได้ก็นับได้ว่าโชคดี แต่พื้นที่ที่คิดว่าส่วนใหญ่ก็มักจะทน

ไม่ได้กันทั้งนั้นแหละ

ในกลุ่มแม่น้ำไรน์ในประเทศเยอรมนี ได้มีอุบัติเหตุทางเรือเกิดขึ้นบ่อย ๆ โดยชาวบ้านเชื่อกันว่าน่าจะมีสาเหตุมาจากไซเรน แอ้มไซเรนยังปรากฏในวรรณกรรมชื่อดังมากมาย ตัวอย่างเช่น **ไซเรน โขเรนต์** ตัวละครในการ์ตูนของญี่ปุ่นเรื่อง **เซนต์ไชย่า**

เป็นยังงัยกันบ้างจ๊ะ กับตำนานของเงือกทั้ง 5 เรื่องเหล่านี้ มีเรื่องไหนที่ถูกใจน้องๆ กันบ้าง คอมเมนต์พูดคุยกันหน่อยซิ ส่วนตัวพื้นที่ที่คิดว่าเรื่องของตำนาน**เป็นเรื่องที่มีอยู่ในทุกสังคม** แต่ละสังคมก็จะมีชื่อเสียงบุคคลซึ่งเราไม่รู้หรือว่ามันจริงหรือไม่จริง เพียงแต่ว่ามันถูกบอกต่อกันมาเรื่อยๆ จากรุ่นสู่รุ่น จากสังคมสู่สังคม จนได้เกิดเป็นความเชื่อขึ้นมาในที่สุด พื้นที่ก็หวังว่าน้องๆ คงจะสนุกและมีความสุขกับการอ่านบทความนี้กันเอาไว้มารมาเจอกันใหม่ในบทความหน้า สำหรับวันนี้ไปแล้ว บ้ายบายจ้า

